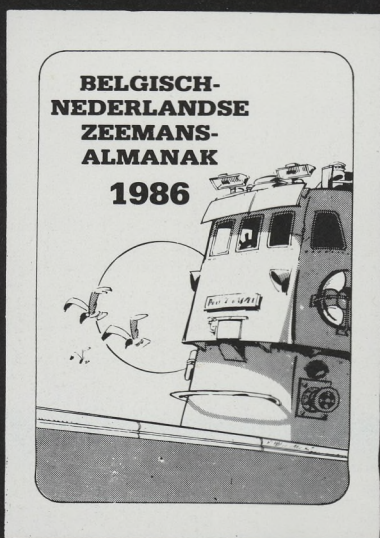

HET VISSERIJBLAD

**zee
mans
almanak
1986
verkrijgbaar**

In België:

Door storting
van het bedrag
van 1.200 fr.
plus 72 fr. BTW
plus 145 fr. verzendingskosten
op P.C.R. 000-0418987-44
of B.B.L. 384-1605797-46
van
drukkerij
„Nieuwsblad van de Kust”
Hendrik Baelskaai 30
8400 Oostende
☎ 059 - 32 11 13
32 11 49
BTW-nr 412.522.588

Verder is dit werk
in België
nog te verkrijgen bij:

Beroepsvereniging
Hand in Hand
Vismijn, Oostende

Martin en Co
Brouwersvliet 28, Antwerpen

Fa Bogerd
Brouwersvliet 36-38, Antwerpen

In Nederland:

door storting van het bedrag van
1.200 fr. + 230 fr.
verzendingskosten op
P.C.R. 000-0418987-44
van de drukkerij
„Nieuwsblad van de Kust”
Hendrik Baelskaai 30
B - 8400 Oostende – België

IJmuiden Stores,
Trawlerkade 44, IJmuiden

Maritiem,
Vissersweg 46, Scheveningen

Observator,
Vasteland 18-26, 3011 BL Rotterdam

Van Beelen,
Middenhavenweg 58, IJmuiden

Coöperatieve Inkoopvereniging,
Texel

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 2.000 FR. – 6 MAANDEN 1.200 FR. –
3 MAANDEN 600 FR. – BUITENLAND 2.200 FR. – NEDERLAND 1 JAAR 2.000 FR.
– 6 MAANDEN 1.200 FR. – 3 MAANDEN 600 FR.
REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : HENDRIK BAELSKAAL 30,
8400 OOSTENDE – TELEFOON (059) 32 11 13 - 32 11 49 – P.C.R. 000-0418987-44
OF BANK BRUSSEL LAMBERT 384-1605797-46 VAN P.V.B.A. DRUKKERIJ
NIEUWSBLAD VAN DE KUST, 8400 OOSTENDE – B.T.W. 412.522.588.
VERANTW. UITGEVER: M. VANDENBERGHE, H. BAELSKAAL 30, 8400 OOSTENDE

het
visserijblad

Vrijdag 25 april 1986 – Nr. 17

HONDERD JAAR STEDELIJKE VISSERIJSSCHOOL

Naar aanleiding van het honderd-jarig bestaan van het stedelijk visserij-
onderwijs hebben wij er aan gehouden een woordje geschiedenis over dit
prachtig werk te schrijven.

HOE HET ONTSTOND EN GROEIDE

Het was in het jaar 1881 dat de Handelskamer van Oostende de gedachte
vooruit zette voor het oprichten van visserijsscholen op onze kust. Op het
ogenblik dat de Handelskamer van Oostende deze aangelegenheid besp-
prak, was de toestand onder de vissersbevolking ellendig. Het visserij-
onderwijs was toen nog onbekend, alsook de schoolplicht. Het oudste meis-
je, 8 tot 9 jaar, zat netten te breien, terwijl de moeder bij de gegoede burge-
rij het vuil werk ging verrichten en aan de waskuip staan voor 80 centiem of
1 frank per dag.

De kleinere kinderen slenterden dóelloos langs de straten. De jonge vis-
serskinderen verlieten over het algemeen de school nadat ze hun eerste
communie gedaan hadden. Dit was dus op 10 of 11-jarige leeftijd, want
daarna trokken ze als leerling met hun vader op een zeilsloep naar zee.
Daar werd het kind die van de vissersstiel niets afwist voor goed inge-
scheept.

De Handelskamer van Oostende schreef:

Rapport 1881/pp 86-90

„La question de l'instruction professionnelle est une des plus importantes
que l'on puisse agiter à propos de la pêche, car à cette question se rattache
celle du recrutement des pêcheurs”.

Het is dan ook naar de gedachte van de Handelskamer van Oostende, dat
de stad Oostende in 1886 de handen aan het werk sloeg en een stedelijke
visserijsschool oprichtte in de kosteloze lagere school in de St.-Franciscus-
straat.

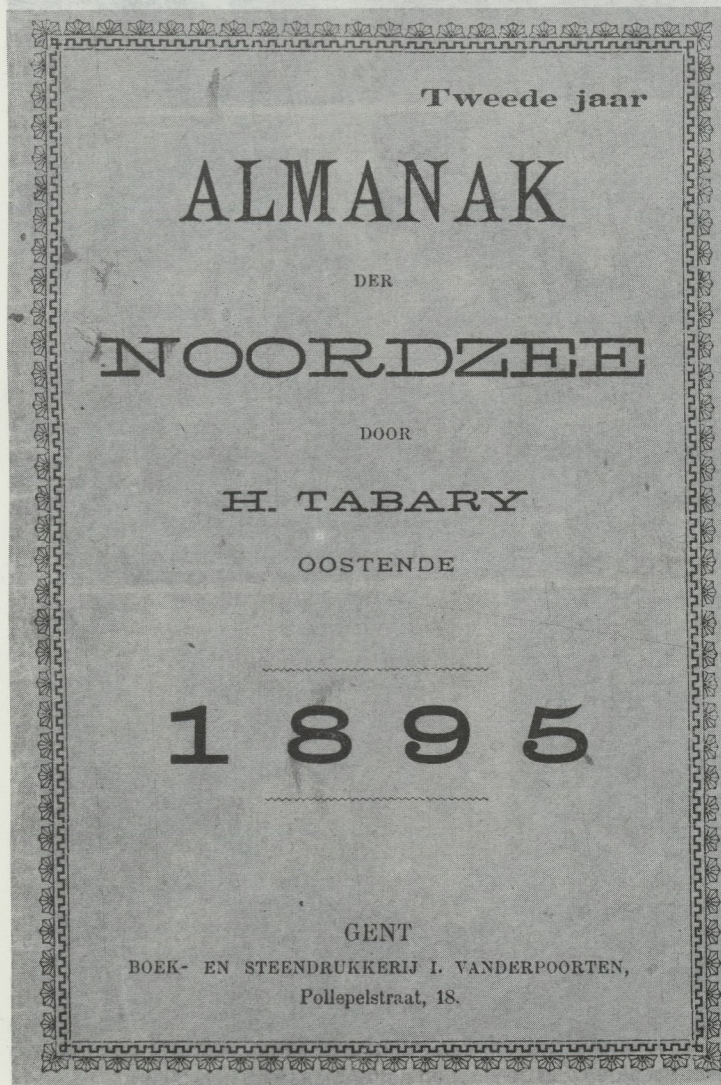
Op 13 maart 1887 begon het eerste schooljaar, met als directeur de Heer
Leopold Defer, die als eerste bestuurder werd aangesteld met volgende
leerkrachten: A. Dennekin, J. Bens, Fr. Delaruwiere, G. De Jonckheere, G.
Vanhoorne, H. Bruynoghe, Le Roos en A. Janssens.

Het was de Heer Tabary die als lesgever belast was met de speciale klas
van de visserij.

Het was in de Van Heste school dat een lokaal ter beschikking werd ge-
steld, uitzonderlijk voor de visserij bestemd. De Heer Tabary wijdde zich
met hart en ziel aan zijn schooltje.

Weldra zat het klasje vol en de Heer Tabary drong bij het stadsbestuur aan
om de visserijsschool uit te breiden.

In 1889 werd op zijn aandringen een tweede klas voor de visserij opgericht,
waarvan de heer Bruynoghe lesgever was.

De Heer Tabary gaf ook verscheidene werkjes over de visserij uit, alsook een jaarlijks visserijmanak waarin de lijst der vissersvaartuigen vermeld stond.

BESTENDIGE UITBREIDING

De school nam spoedig een grote uitbreiding.

Nauwelijks 3 jaar na haar oprichting omvatte de school reeds 4 afdelingen. Tijdens het eerste en het tweede jaar werden de algemene vakken aangeleerd. Het derde en het vierde jaar was vooral gericht op het aanleren van het vissersberoep zelf. Zeevaart en zeevisserij werden dag in dag uit door vele jonge vissers grondig bestudeerd.

In 1899 bleek een nieuwe uitbreiding noodzakelijk. Er kwam ook een zeilmakerij tot stand. Tenslotte besloot de Staat een jaarlijkse toelage aan de Stad Oostende te verstrekken om de bevordering van het visserijondericht aan te moedigen. Dank zij deze toelage kon ook uitgekeken worden naar een betere inrichting van de lokalen, en kon men zich de weelde veroorloven het nodige schoolmateriaal aan te schaffen.

Met fierheid mag dan ook wel herinnerd worden aan de vorming van niet minder dan 63 gediplomeerde schippers tijdens de periode van 1904 tot 1912.

De school werd inmiddels ook verrijkt met een natuurkundig museum, terwijl eveneens vanaf 1903 een spaarkas ingericht werd.

Enkele beelden van de klassen nettenmaken en herstellen.

De vroegere directeurs van de „John Bauwens” met name van links naar rechts: De Heer Böhme, de Heer Tabary en de Heer Callant.

Op 1 oktober 1900 werd de Heer Tabary tot bestuurder van school nr 2 benoemd en tegelijkertijd vervangen door de Heer Leon Böhme.

Er werden ook avondlessen gegeven, alsook lessen in het Engels.

Aan de Heer Böhme werden twee hulpkrachten toegestaan. De eerste hield zich bezig met het breien en het herstellen van de netten. De tweede werd aangesteld voor het maken en herstellen van zeilen. De eerste, de Heer J. Coopman, oud-visser, werd op 6 maart 1900 benoemd. De tweede, de Heer F. Vanheste, zeilmaker, werd op 6 november 1900 aangeduid.

OMVORMING DER SCHOOLSECTIE

Op 27 maart 1900 werd de afdeling visserij van de Stedelijke School nr 1 in Stedelijke Visserijschool omgevormd.

DE SCHOOLBEVOLKING

Gedurende het schooljaar 1900 waren er 23 leerlingen. 11 onder hen verlieten de school, waaronder 7 met volledige studies.

DE TOESTAND VAN DE VISSERIJSCHOOL 1914-1918

Op 30 juli 1914 werden de soldaten van de klassen 1910-1911 en 1912 binnengeroepen. De eerste wereldoorlog trad als spelbreker op en aan een nieuwe uitbreiding van de school moest zelfs niet gedacht worden. De leerlingen kregen onmiddellijk verlof, want de lokalen werden opgeëist om er de binnengeroepen soldaten, die aan ons garnizoen toegevoegd werden, te herbergen. Zij vertrokken nog dezelfde nacht met bijzondere treinen naar Tienen.

De vrijgekomen lokalen werden de volgende dag door vrijwilligers bezet, die op 3 augustus 1914 naar het binnenland vertrokken.

Op 12 augustus 1914 kwamen in de stad volle treinen met vluchtelingen aan, die naar verschillende lokalen van de stad overgebracht werden.

Op 4 september had de gemeenteraad van Oostende maatregelen getroffen voor een definitieve regeling voor het herbergen van de vluchtelingen. In de visserijschool die onder het bestuur, het toezicht en de controle van de raadsleden Rau en Metsen geplaatst werd, vonden 200 vluchtelingen uit Mechelen en omstreken een toevluchtsoord. Zij werden door de zorgen van de Heren Wyntham en Reyntjes van de „Anglo-Belgian Relief Fund” naar Engeland overgebracht.

In het begin van de maand oktober 1914, was ook het grootste deel van de leerlingen met de sloepen van hun vader naar Löwestoft vertrokken. Al de zeilsloepen, uitgenomen drie, hadden tegelijkertijd de haven verlaten. Het visserskwartier, voorheen zo levendig, was nu als uitgestorven.

Op 15 oktober 1914 rukten de Duitse troepen Oostende binnen. Rond 2 u. 's morgens hadden de Duitsers de poort van de Vissersschool ingebeukt om er in te kwartieren. Al hun voertuigen parkeerden ze in de Schippersstraat en op het vissersplein. De schoolbanken en de meubelen werden vernield om vuur te maken voor de veldkeuken die op de speelplaats opgesteld was.

Op 23 oktober 1914 werden meubelen en bedden die uit het Hotel du Littoral kwamen naar de visserijschool gebracht. Tot het einde van de oorlog bleven de Duitsers in de school.

In de nacht van 17 op 18 maart 1918 werd de stad vanuit de zee beschoten, de huizen 35, 36, 39, 48, 50 alsook de vissersschool werden erg beschadigd. In de stad vielen 13 obussen.

In de nacht van 29 april 1918 werd de stad opnieuw beschoten en de mu-

ren en de plafonds van de oude school op de hoek van de Schippersstraat en de Cadzandstraat werden zwaar beschadigd en moesten nadien afgebroken worden.

Wanneer de Duitse troepen de lokalen van de vissersschool verlieten leek het meer op een stal dan op een school. Na de oorlog moest men zich zware kosten getroosten om de vissersschool weer opnieuw bruikbaar te maken.

In 1919 waren de uitgeweken families uit Engeland en Frankrijk stilaan met hun sloepen teruggekeerd. Ondertussen had de vissersschool opnieuw haar deuren geopend en kende terug een grote bedrijvigheid.

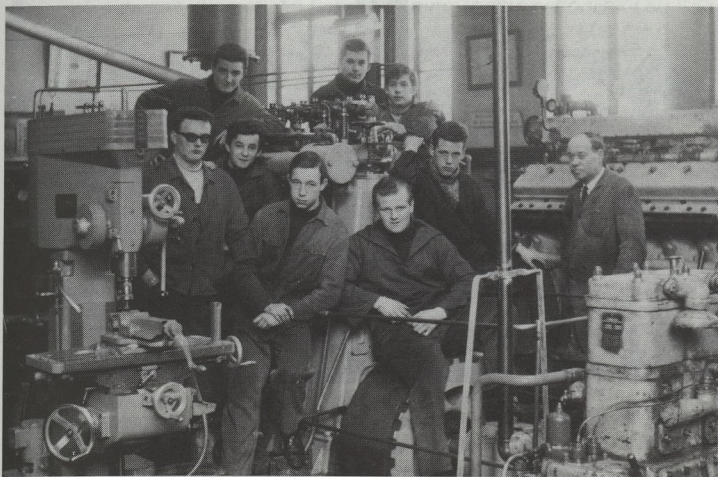
In 1930 werd de visserijschool van de St.-Franciscusstraat naar de Schippersstraat overgebracht in een vervallen gebouw. Men was er zich wel bewust van dat dit alles behalve een oplossing betekende. Wel, integendeel! Het was wel een noodoplossing, en men moest de zaken nu eenmaal nemen zoals ze waren.

In feite bestonden er toen reeds plannen voor de oprichting van een nieuw schoolgebouw, zodat men toen terecht van een „voorlopige beredding” mocht spreken.

Allerlei factoren belemmerden in de loop der jaren, rechtstreeks of onrechtstreeks, de verwezenlijking van de ontworpen inrichting, zodat wij mogen zeggen dat we 30 jaar later nog steeds even ver waren, en de voorlopige beredding doorheen de jaren, kranig stand heeft gehouden. Het past hier even de bijzondere nadruk te leggen op de grootse prestaties die door het onderwijzend personeel in de loop van deze zeer moeilijke periode naar voren gebracht werd. Met de zeer beperkte middelen waarover zij beschikten, slaagden zij erin toch nog zeer lovenswaardige resultaten te behalen, welke hun absoluut ter ere strekt.

DE TWEEDE WERELDOORLOG

De tweede wereldoorlog trad opnieuw als spelbreker op, en aan de uitbreiding of nieuwbouw, die reeds lang vooropgesteld was, viel zeker niet te denken. In mei 1940 werd de school gesloten, daar de lokalen opgeëist werden om onderdak te verschaffen aan de opgeroepen soldaten. De directeur en het onderwijzend personeel werden eveneens gemobiliseerd. Nadat de opgeroepen soldaten de school verlaten hadden werden de lokalen onmiddellijk bezet door vluchtelingen uit het binnenland, die tevergeefs gepoogd hadden een plaats te vinden op een maalboot of vissersboot.

Groepsfoto machine 2e jaar.

Op 28 mei 1940 kwamen de Duitsers opnieuw Oostende bezetten. De vluchtelingen werden door de Duitse overheid terug naar huis gestuurd. De vissersschool werd onmiddellijk door de Duitse troepen bezet, waar ze tot het einde van de oorlog bleven.

Ondertussen slenterden de kinderen op straat, waar ze aan vele gevaren blootgesteld waren. Het stadsbestuur besliste daar een einde aan te stellen en ging over tot het verder inrichten van de school. Hoe goed of slecht het ook ging werden de lessen hervat en gingen normaal door tot in 1944.

Toen de laatste Duitsers in september 1944 vertrokken, waren de moeilijkheden nog niet opgelost, daar het nu de Engelse troepen waren die de schoollokalen bezetten. Ze vonden de lokalen in een goede staat, maar verlieten die in een erbarmelijke toestand. Het schoolgebouw werd hersteld, en met het nieuwe schooljaar 1946-1947 terug in gebruik genomen.

DE OVERSTROMING VAN OOSTENDE

Op zondag 1 februari 1953 overspoelden woeste baren de zeedijk, en een wilde watermassa stroomde door de straten van Oostende. Het begon rond 1.30 u. in de morgen en amper een half uur later stond heel het centrum van Oostende onder water. De vloed steeg en de storm woedde in alle hevigheid. Machteloos moest men toezien daar ieder verweer uitgesloten was. In het visserskwartier werd de vissersschool erg beschadigd. Het schoolgerief werd vernield, meubelen werden door de kracht van het water stukgeslagen en het grootste deel van de archieven werden eveneens verwoest.

De Schippersstraat tijdens de overstroming van 1953.

Talrijke mensen verloren alles wat ze hadden. Amper 1 dag na de ramp werd onder leiding van het stadsbestuur reeds begonnen aan de opruiming en herstellingswerken van de vissersschool zodat deze zo vlug mogelijk terug geopend kon worden.

EEN NIEUWE STEDELIJKE VISSERIJSCHOOL

De oude school op de hoek van de Cadzandstraat en de Schippersstraat die tijdens de eerste wereldoorlog erg beschadigd werd, kwam volledig buiten gebruik te staan. Men moest zich dus tevreden stellen met het nog bruikbaar gedeelte van de Schippersstraat. Maar toch was men reeds aan het overleggen voor het bouwen van een nieuwe school. Heel wat financiële inspanningen waren nodig om een nieuwe visserijschool te bouwen ten behoeve van het steeds groeiend aantal leerlingen. Maar het gebouw was oud en vuil geworden zodat men reeds begon uit te zien naar een volledige nieuwe school. Zowel de keuze van de plaats voor de nieuwe school, evenals het uitschrijven van de nodige kredieten gaven vaak aanleiding tot langdurige gedachtenwisselingen.

IN DE GEMEENTERAAD

Bij het besluit van het Schepencollege op 18 april 1956 werd de stedelijke visserijschool herdoopt tot de „John Bauwens” school.

Tijdens een bijeenkomst van de gemeenteraad in oktober 1961 werd in verband met de bouw van een nieuwe vissersschool volgende beslissing getroffen: „De Minister van Verkeerswezen deelt mee dat hij bereid is een toelage van 60% op de algemene kosten toe te staan voor de bouw van een nieuwe school. De overige 40% dienen door de stad gedragen te worden. Een raming van de totale kosten van de uitgevoerde werken geeft het volgende: algemene bouwwerken: 12.371.291 fr.; de electriciteit: 1.841.850 fr.”

DE EERSTE STEENLEGGING VAN DE NIEUWE VISSERIJSSCHOOL „JOHN BAUWENS”

Dertig jaar na het begin van de besprekingen voor het bouwen van een nieuwe school, had eindelijk op zaterdag 15 juni 1963 de eerste steenlegging plaats. Dit gebeurde onder grote belangstelling aan de Gistelsesteenweg, nabij de Bootsman Johnson kazerne. De aannemer Clicteur was belast met de bouw van de nieuwe vissersschool.

TOESPRAAK VAN DE HEER LAUWEREINS

Het was de Heer Lauwereins, schepen van Openbaar Onderwijs die het woord nam en de aanwezigen als volgt aansprak:

Wanneer er binnen enkele ogenblikken zal overgegaan worden tot het leggen van de eerste steen van de nieuwe Stedelijke Visserijschool, dan zal dit gebouw, in zijn eenvoudige symboliek, heel wat meer betekenen dan juist het aanvangen van een nieuw bouwwerk. Het is noch min noch meer een mijlpaal in de geschiedenis van het visserijonderwijs te Oostende.

Rond 1930 werd de Stedelijke Visserijschool, die sedert 1886 opgericht werd en als een der eerste van Europa kan beschouwd worden, overgebracht naar de lokalen in het Visserskwartier. Toen reeds was men de mening toegedaan dat de lokalen in deze school allerminst geschikt waren om er een degelijk onderwijs te kunnen verstrekken. Toen reeds werden plannen gemaakt voor het bouwen van een nieuwe school, maar allerhande moeilijkheden, waaronder de tweede wereldoorlog zeker niet de minste was, beletten de uitvoering ervan.

Eindelijk, dertig jaar later, is het ogenblik gekomen waarop we met zekerheid tot onze vissers kunnen zeggen: binnen afzienbare tijd is er voor u een nieuwe school gereed, een school die alle waarborgen zal bieden voor een uitstekende opleiding, een school die als voorbeeld zal kunnen dienen voor gans Europa.

Dat deze nieuwe school een noodzakelijkheid was, zal wel niemand betwijfelen. Het bestaande gebouw is zeer oud en absoluut niet meer geschikt noch op pedagogisch, noch op hygiënisch gebied. Het is enkel dank zij de toewijding en de kunde van dhr. directeur en de heren lesgevers dat ons visserijonderwijs nog zulke grote standing heeft. Ik ben er zeker van dat ik de tolk ben van alle Oostendenaars als ik hier deze heren van harte gelukwens voor de taak die zij, in zulke moeilijke omstandigheden, tot een goed einde weten te brengen.

Eindelijk zijn we dus zo ver dat er met de bouw van de nieuwe Stedelijke Visserijschool kan begonnen worden.

De moeilijkheden om zover te komen waren groot, maar dank zij de innige samenwerking tussen de verschillende ministeriële, provinciale en stedelijke diensten, konden alle hinderpalen uit de weg geruimd worden.

Een van de moeilijkheden was het kiezen van een geschikte plaats voor de nieuwe school. Na talrijke besprekingen en onderhandelingen, want ook hier heeft de dienst voor Stedebouw een woordje mee te praten, kwamen wij toch nog tot een gunstige oplossing. Deze plaats hier is centraal gelegen en kan zonder moeite bereikt worden door de leerlingen uit de verschillende stadswijken. De tijd dat alle vissers praktisch in één enkele wijk woonden is inderdaad definitief voorbij. De gekozen plaats biedt ook geen verplaatsingsmoeilijkheden voor het inschepen op de opleidingsvaartuigen of voor het geven van roei- en zwemlessen.

Ik mag dus wel zeggen dat de plaats van de nieuwe Stedelijke Visserijschool goed gekozen is en aan eenieder voldoening zal verschaffen. De nieuwe school die hier zal opgericht worden zal werkelijk als voorbeeld kunnen dienen voor alle andere dergelijke scholen in Europa.

Modern opgevat, werd vooral ook gezorgd opdat de lessen in een zo'n aangenaam kader als mogelijk zullen kunnen gegeven worden.

Het gebouw zal bestaan uit een hoofdgebouw met twee zijvleugels die o.a. bevatten twee matrozenzalen, 5 klaslokalen, een tekenlokaal, een kaarten- en instrumentenzaal, een laboratorium, een projectiezaal, verschillende hygiënische, medische en administratieve lokalen. Naast de klaslokalen wordt er ook een museum voorzien en zelfs in de kelders, die voorlopig zullen dienen als bergruimten, wordt de latere inrichting van een aquarium voorzien, aquarium dat voor het publiek zal toegankelijk zijn.

De nieuwe Stedelijke Visserijschool komt er dus eindelijk. Het zal een moderne school worden, een school waar onze toekomstige vissers in ideale omstandigheden hun vak zullen kunnen aanleren, een school die voor alle Oostendenaars met fierheid zal kunnen vermeld worden, en vooral een school die, op Europees plan, een grote rol zal kunnen spelen. De tijd voor een plaatselijke visserijnijverheid of zelfs een nationale visserijnijverheid is voorbij. Nu, met de Europese Gemeenschappelijke markt, zullen onze vissers te kampen hebben met de concurrerende buurlanden. Dank zij deze nieuwe school en de uitstekende opleiding die er zal kunnen gegeven worden hopen we allen dat onze Oostendse vissers hun faam zullen kunnen hooghouden en zelfs verbeteren. Deze nieuwe school moet en zal 'n mijlpaal betekenen voor het Oostends visserijbedrijf.

Ik zou aan mijn plicht te kort komen moest ik hier ook niet danken dhr. Ingenieur-Architekt A. De Vos en zijn medewerkers die de plannen hebben opgemaakt, alsmede alle ministeriële departementen en de provinciale diensten aan wie het te danken is dat deze plechtigheid kan plaats vinden.

Mijnheer Clicteur, aan U nu de taak om de bouw tot een goed einde te brengen.

Tot daar de rede van de heer Lauwereins.

Hierop volgde dan de eigenlijke plechtigheid, waarbij de gedenkplaat, onder het spelen van het Belgisch Volkslied en bij een diepe stilte, op het voetstuk geplaatst werd.

Daarna greep in het stadhuis 'n receptie plaats, aangeboden door dhr. Clicteur, aannemer en belast met de bouw van de nieuwe visserijschool.

OPENING VAN DE „JOHN BAUWENS”

Deze zeer voorname plechtigheden hebben andermaal bewezen dat onze stad gerust de „Eurovisserhaven” mag genoemd worden. Eerst was er de openstelling van de prachtige stedelijke visserijschool, dan volgde de opening van de eerste Internationale Visserijbeurs, een instelling die tot een zeer groot succes is uitgegroeid.

Het was de ambassadeur van Senegal die het lint doorknipte en meteen officieel de nieuwe visserijschool „John Bauwens” opende.

Toen de talrijke personaliteiten daar toekwamen was de school feestelijk bevestigd.

Naast de ingang van de school werd eerst een monument onthuld, ter nagedachtenis van de vissers-oudleerlingen van de school die op zee het leven lieten. Daarna verzamelden de personaliteiten en de genodigden zich in de turnzaal van de school. Namens het stadsbestuur werd een eerste toespraak gehouden door de Heer Lauwereins, schepen van het Openbaar Onderwijs. Hij wees erop dat dertig jaar lang te Oostende sprake was van een nieuwe visserijschool op te richten, maar steeds kwam een klink in de kabel. Als men er dan nu toch in geslaagd is, dan is dit in grote mate te danken aan de gewezen Minister van Verkeer, de Heer Bertrand, die de nodige kredieten ter beschikking stelde. Hij dankte ook alle mensen die aan de uitwerking van de plannen, zowel op administratief als op technisch gebied hadden meegeholpen.

Vervolgens kwam de Heer Boels, directeur van de school aan het woord, die een historische schets gaf van het ontstaan en de bloei van de school.

De Heer Boels sprak als volgt:

Mij is de rol toebedeeld u in enkele minuten een korte historiek te geven van deze school.

We noteren 1865, jaar waarin een parlementaire commissie na grondig

onderzoek van de toestand in de visserij tot de konklusie kwam, dat om de moeilijkheden waarmede het visserijbedrijf dan worstelde tegemoet te komen, het in de eerste plaats nodig was voor een degelijke opleiding te zorgen.

Om hieraan te voldoen werd in 1867 een school voor scheepjongens gesticht waarvan de leerlingen verbleven op het, voor oude Oostendenaars zo goed gekende schoolschip.

Inscheping aan boord van een staatskruiser belast met het toezicht op de visserij in de Noordzee zorgde voor de praktische opleiding op zee.

Hoe goed ook bedoeld als hulp voor de vorming van vissers, moet het ons niet verwonderen dat de Handelskamer van Oostende in haar bulletin van 1885 een ongunstig oordeel velt over de resultaten voor wat de visserij aangaat, als we weten dat aan bedoelde school pas in 1893 overgegaan werd tot het geven van een visserijkursus. Dit was dan reeds lang nadat de stad Oostende, gevolgd gevend aan de alarmkreet van haar Handelskamer, de eerste visserijklassen had gesticht en wel in 1886. Het kan ons verwonderlijk voorkomen dat er ongeveer 5 jaar verlopen zijn tussen de eerste stoot in 1881 en de verwezenlijking in 1886. Begrip voor de noodzaak van de vorming van personeel was niet overal te vinden, terwijl de vroegtijdige aanmonstering als een absolute noodzaak werd gedacht uit vrees de jongens voor de maritieme carrière te zien verloren gaan: een idee als een haaienvel.

In oktober 1886 dus sloeg de stad Oostende de handen aan de ploeg of laat ons zeggen om wat beter in de sfeer te blijven: ze liet het eerste visserijonderricht in dit land van stapel lopen.

Gezien de heersende mentaliteit bij de dichtstgeïnteresseerden ging het in de beginne heel „slowtjes”. Hoe kunnen we anders verklaren dat pas in 1887 deze nieuwigheid aan de reders werd bekendgemaakt ter gelegenheid van de examens en wel in volgende bewoording: overtuigd dat een verzorgd en aangepast onderricht krachtig kan bijdragen tot de ontwikkeling van de visserij, hebben wij een speciale cursus, bestemd voor jonge vissers georganiseerd bij de lagere school nr. 1. Opdat de cursus effectief zou blijken, doen we beroep op de reders, schippers en oud-schippers om hun krachtingspanningen bij de onze te voegen. Wij hebben deze samenwerking niet vroeger gevraagd omdat we u eerst het praktisch nut van ons projekt wilden doen vaststellen. We hebben gemeend dat een publiek examen hiertoe het meest geschikt is.

Buiten de vakken van het gewone programma van de lagere school werden o.a. vermeld: navigatie, zeekaart, matrozenwerk en... Engels, de zee-manstaal.

In 1890 telde de school reeds vier klassen bestemd voor jonge vissers. Voor de eerste twee jaren geldt het programma lagere school met adaptatie van de vakken als voorbereiding tot het derde en vierde jaar die uitsluitend gewijd zijn aan de typische beroepsvakken met een belangrijke plaats voorbehouden aan het handwerk.

Geleidelijk wordt de uitrusting van de school uitgebreid en aangepast aan de laatste verbeteringen, politiek die door de stad Oostende nog steeds wordt gevolgd.

Het didaktisch scheepje in de hall, daterend uit de vroege 1900's getuigt van deze zorg in het verleden, radar, decca en zoveel meer van haar zorg nu.

Het duurde tot 1899 voor de school onder eigen directie kwam, dus zelfstandig. Waarom pas dan een feitelijke school werd erkend is ons een raadsel, alhoewel we vermoeden dat het met zoiets als kweekschool te maken heeft gehad.

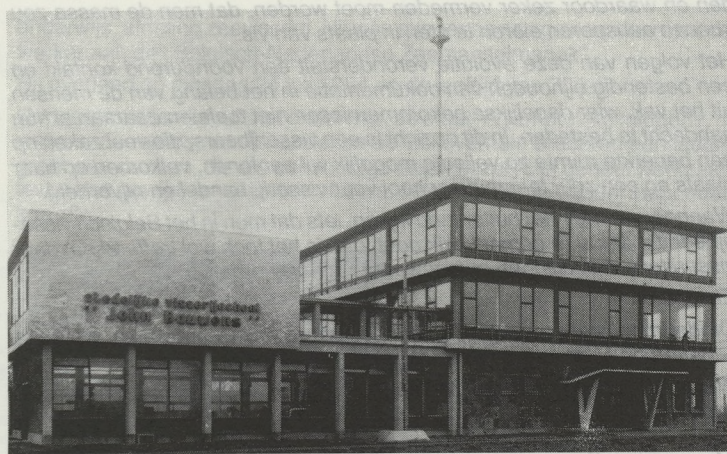
Hoe het met het leerlingenaantal in de eerste jaren was gesteld is niet meer te achterhalen. Twee oorlogen hebben veel zoek gemaakt, terwijl de overstromingsramp in 1953 van het archief dat op school berustte, een vieze, sapperige hoop heeft gemaakt. Er zijn ons wel gegevens bekend uit de jaren onmiddellijk voor de eerste wereldoorlog. Het gemiddelde bevolkingscijfer over de schooljaren gaande van 1901 tot 1910 bedroeg 56. Opvallend is nu wel dat dit cijfer nagenoeg klopt met het huidige, met dit verschil dat bij de bestaande schoolbevolking nu ook nog de volwassenen dienen gevoegd die zich tweemaal 's jaars voor de vervolmakingskursus aanbieden, toestand die pas na de tweede wereldoorlog is ontstaan.

Op grond van deze cijfers kan de nieuwe school wel als „te groots” opgevat worden. Dan moet ik in de eerste plaats wel vragen of er voor de jeugd wel iets te groots en te schoons kan worden gedaan?

En ik moet er dan ook op wijzen dat de visserij een industrie is die tot nu toe, en laat me voorzichtig zijn, nogal wat aan de stiefmoederlijke kant is behandeld geworden, alhoewel ze met alles wat er aan hangt, een niet onbelangrijk deel bijdraagt tot de nationale ekonomie. Wij verheugen ons in de kentering die in de laatste jaren in deze houding schijnt te komen.

Wij denken onderandere aan het proefstation, eerste stap in waarde-erkenning van het ekonomisch belang van een bedrijf, gebouwd door en op eenvoudige mensen, die onder een harde huid, een zo warm hart met zich mededragen.

De stad Oostende die in 1886 de weg heeft gewezen trekt nu de lijn door

met een wissel op de toekomst. Deze school staat in het teken van toekomstmogelijkheden en dit is, nu elektronische visvangst aan de orde is gesteld, zelfs niet meer als durf, alleen als realistische kijk op wat komt te bestempelen.

Als hoofd van deze instelling ben ik de stadsautoriteiten, en in het bijzonder schepen Lauwereins, uiterst dankbaar voor de middelen tot uitbouw die ons hier ter hand worden gesteld, zoals ik fier ben op personeel en leerlingen voor wie tijd noch moeite hebben geteld: van hun samenwerking ziet u straks het resultaat. Ik hoop dat u bij het verlaten van dit gebouw de kiem van ons vertrouwen in de toekomst van de visserij met u moge mededragen.

Na deze academische zitting brachten alle genodigden een bezoek aan het gebouw. Ze toonden vooral een grote belangstelling voor de inkomhall van de school, waar prachtige aquariums stonden, en in het midden van de hall was er een maquette met de visserijgronden. De genodigden toonden eveneens een grote belangstelling voor de motorenzaal, alsook voor alle andere lokalen, zoals de kaartzaal, de gewone klaslokalen, het lokaal met de moderne navigatietoestellen, de tekenzaal, de eetzaal en zo meer. Alle lokalen van de school waren zeer praktisch ingericht en waren uitgerust met al het nodige materiaal voor een degelijk onderwijs. Kortom, de nieuwe stedelijke Visserijschool „John Bauwens” was een juweel waarop Oostende terecht fier mocht zijn.

Het hele week-end mocht het publiek de school bezoeken en de Oostendenaars hebben daar dankbaar gebruik van gemaakt. Honderden gingen er een kijkje nemen en kregen er bereidwillig de nodige uitleg van het onderwijzend personeel.

INTERNATIONALE VISSERIJBEURS

Na de openstelling van de school gingen alle genodigden naar de hangars opgetrokken aan het E. Feysplein, waar de Internationale Visserijbeurs werd ingericht. In deze ruime lokalen was zowat alles verzameld wat met de visserij te maken had. Niet alleen wat met ons eigen land te maken had, maar ook buitenlandse firma's waren er vertegenwoordigd. Na het doorknippen van het driekleurig lint, ging men onmiddellijk naar de zaal ingericht door de propagandavereniging voor Visverbruik, waar een gelegenhedsrede door de Heer P. Vandenbergh, voorzitter van het inrichtend comité, werd uitgesproken. Na de hogere, rechterlijke en militaire overheid voor hun aanwezigheid bedankt te hebben, ging zijn dank in het Frans, Duits en Engels naar de industriële vertegenwoordigers van deze landen en hernam zijn rede als volgt:

Dat deze visserijbeurs een eerste stap is, spreekt vanzelf. We hopen met de ondervinding thans opgedaan, binnen drie jaar aan deze tentoonstelling een wereldfaam te kunnen geven, opdat ook deze beurs op dat gebied de Koningin der Badsteden waardig moge worden.

De Oostendse Visserijbeurs moet de Internationale ontmoetingsplaats worden van alle mensen uit binnen en buitenland welke belangstelling voelen voor zeevaart en visserij.

Ons doel is alleen de gelegenheid te geven elkaar op internationaal vlak, hier regelmatig eens om de drie jaar te ontmoeten op ogenblikken dat deze zeevisserij moet ingelicht worden omtrent de snelle technische en wetenschappelijke evolutie. Het is immers een feit dat zij op het huidige ogenblik een zo snelle technische ontwikkeling doormaakt, dat wie deze niet volgt, hij er schadelijke nadelen van ondervindt.

Tal van nieuwigheden worden immers op de markt gebracht, zij liggen op een zeer ruim en verscheiden vlak en vergen alle aandacht van hen die ons moeten voorlichten opdat onze uitbating er de heilzame gevolgen van zou ondervinden. Ze hebben betrekking op de navigatie-instrumenten, de motoren, de visserijuitrusting, het vistuig, de bouw van schepen, de akkommodatie aan boord en vooral ook het bemanningsprobleem in het kader van de sociale evolutie, zonder te spreken van het behandelingsproces der aangevoerde produkten waarin de handel en nijverheid betrokken wor-

den en waardoor zeker vermeden moet worden, dat men de massa zou kunnen aansporen eieren te eten in plaats van vis.

Het volgen van deze evolutie veronderstelt een voortdurend contact en een bestendig bijhouden van dokumentatie in het belang van de mensen uit het vak, wier dagelijkse bekommernissen niet toelaten daaraan al hun aandacht te besteden. In dit opzicht is een visserijbeurs, die veel zaken op een beperkte ruimte zo volledig mogelijk wil aantonen, volkomen op haar plaats en een zeer leerzame school voor visserij, handel en nijverheid.

Wanneer we naar het buitenland kijken, iets dat men in het Belgisch visserijbedrijf maar al te gemakkelijk doet, dan is het toch wel treffend dat daar visserijtentoonstellingen een gewoonte zijn geworden.

En waarom?

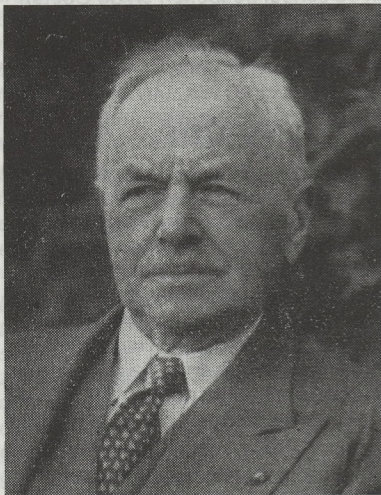
Omdat men precies dergelijke manifestaties naar waarde heeft weten te schatten en er de nuttige gevolgtrekkingen weet uit te halen.

Wat in het buitenland mogelijk is kunnen en moeten wij Belgen, ook verwezenlijken.

Bij de inrichting van deze internationale Visserijbeurs zijn we op bescheiden wijze gestart. Tal van moeilijkheden moesten overwonnen worden. Maar wij hebben de vaste wil deze begonnen taak door te zetten omdat zij de reële betekenis van een beurs, n.l. het scheppen van nationale en internationale contacten hebben doen aanvoelen, zodat niemand aan het groot nut ervan kan twifelen.

Deze manifestatie moet tevens een bijdrage vormen tot een beter begrip en waardering van ons bedrijf. Het heeft er behoefte aan, meer op het voorplan geplaatst te worden, want het was voor de oorlog de trots van ons land en van onze kuststreek. Hier ligt opnieuw de mogelijkheid voor de overheid onze moeilijke taak te steunen, de aandacht te vestigen op de visserij, zijn handel en nijverheid, zijn vissers en reders. Ook in dat licht gezien, heeft deze visserijbeurs voor onze Belgische visserijhavens en in 't bijzonder voor Oostende een uitzonderlijke betekenis. Het is tevens met deze gedachte dat wij deze eerste tentoonstelling hebben ingericht, de hoop uitdrukkend dat, wanneer we hier binnen drie jaar opnieuw zullen samen komen, niet alleen deze visserijbeurs een Europees, maar wereldwijd samen treffen zal geworden zijn, voor hen die zullen begrepen hebben dat Oostende, de Europoort is geworden van de Europese Economische Visserijgemeenschap.

Terwijl, na de toespraken, de erewijn werd aangeboden zorgde het koor van „Het Loze Vissertje” voor de uitvoering van enkele typische Oostendse vissersliederen.

JOHN BAUWENS

John Bauwens werd geboren te Oostende op 31 maart 1866. Getrouwd aan een eeuwenoude familietraditie, stelde hij van jongsaf belang in alle zee-vaartaangelegenheden. Sedert 1883 drukte hij ononderbroken zijn stempel op bijna alle visserijzaken, visserijzaken die zich sedert meer dan een halve eeuw hebben afgespeeld. Wat bij hem bijzonder opviel, was zijn drang naar vooruitgang, zijn initiatieven.

In voornoemd jaar vinden we de sporen van de bouw van zijn eerste visserssloop, de O.55 „Jacqueline”.

Dank zij hem, werd in 1885 de eerste stoomsloop te Oostende gebouwd, voor rekening van de Rederij Bauwens-Pottier & Co. Dit vaartuig was vanzelfsprekend niet te vergelijken met de eenheden die wij nu kennen.

Hetzelfde jaar ging John Bauwens, samen met wijlen August Van de Walle, over tot de stichting van een bloeiende rederij met zeilmakerij en touwslagerij.

Op zijn initiatief werd de eerste stoomspil (donkey) geplaatst op de sloop O.14 „Naar mijn genoegen”. In onze moderne tijden kan men zich geen gedacht meer vormen over de omwenteling die deze nieuwigheid teweeg bracht in de visserij. Met belangstelling volgde hij de technische evolutie

die op visserijgebied in de andere landen werd waargenomen. Zijn blik ging voornamelijk naar Engeland die toen aan de spits van de stoomvisserij stond.

Na langdurige besprekingen lukte hij erin andere personen aan te wakkeren voor zijn plannen, plannen die geleid hebben tot de oprichting van de „Pêcheries à Vapeur”.

In deze rederij speelde John Bauwens een niet te onderschatten rol. Er mag gezegd worden dat het zijn werk was die het mogelijk maakte dat onze vissersvloot algemeen beschouwd werd als de modernste van Europa.

Van de tot nog toe 46 eenheden, waarover de rederij beschikte, werden er 26 in België gebouwd, terwijl er bovendien nog 3 andere eenheden op Belgische werven volledig omgebouwd werden.

Onder zijn veelvuldige initiatieven van verscheidene aard stippen we in het kort even aan:

- 1898-99: helaas! vergeefse pogingen om de eeuwenoude Oostendse moluwe pekeling terug in voege te brengen op de Lofoten.
- 1900: oprichting van een eigen werkhuis voor onderhoud en herstelling van vaartuigen en werktuigen.
- 1906: medestichter van het Koninklijk Werk „IBIS”. Van toen af werden een groot aantal Ibis-jongens als scheepsjongen op de vaartuigen van de „P.V.” geplaatst.
- 1907: Bij het in de vaart brengen van de „Marcel” werd het koel houden van de vis beproefd door middel van koelkamers.
- 1908: Stichting van de Pescator; oprichting van een moderne viswinkel; „Neptunia” te Brussel; ontsluiting van nieuwe visgronden: De Witte Zee, de Marokkaanse kust. Poging van oestervisserij in samenwerking met Zeeuwse kwekers.
- 1909: plannen om grote haringvisserij tot stand te brengen. De „Pionier II” was het eerste Belgische haringvaartuig sedert 1856. Het terugkeren van de doorbrande ketelovens en het terug inlassen ervan, wekte bewondering op in binnen- en buitenland.
- 1913: in samenwerking met de „Ibis” wordt voor het eerst de draadloze telegrafie op een vissersvaartuig toegepast. Benoeming tot ridder in de Leopoldsorde.
- 1914: De „Jacqueline” vertrok naar Kongo. Deze door de oorlog onderbroken poging werd in 1921 hernomen. De uitslagen waren echter negatief. Oprichting van de „Froid Industriel” (traanproductie uit kabeljauwlevers). Leiding van de vloot te Milford haven tijdens de oorlogsjaren vereerd met de titel van „Member of the order of the British Empire”.
- 1918: maakt deel uit van het bestuur van de redersverenigingen, de handelskamer, de „Ibis” de gemeenschappelijke kas.

Hij werd medestichter en ondervoorzitter van de eerste Rotary Club van België, door wiens toedoen de Wereld Conventie in 1927 te Oostende plaats greep.

Hij was lid van de werkrechtvaardersraad en van het Zeewetenschappelijk Instituut van de Commissie van de Oester- en Mosselteelt; en voorzitter van de nijverheids- en vakscholen.

John Bauwens overleed te Oostende op 3 augustus 1955, op 86-jarige leeftijd als man, wiens werk, vriendschap en ideaal voor alle stadsgenoten een voorbeeld waren.

**DIRECTEUR
ARTHUR CALLANT**

Zijn gehele loopbaan stond ten dienste van het Zeevisserijonderwijs waardoor hij een uitgebreide ervaring verkreeg in een heel bijzondere tak van ons technisch onderwijs.

Gedurende al die tijd evolueerde de zeevisserijwereld trouwens op spektakulaire wijze, en dit maakte de taak van de opvoeders in de visserij scholen niet gemakkelijker.

Directeur Callant wist op voorbeeldige wijze de pedagogie te verbinden met theoretische-technische vakken, eigen aan het vissersberoep. Zijn principes en persoonlijkheid zijn zonder enige twijfel van invloed geweest op het hele visserijonderwijs van onze kust.

Uiteraard was de Heer Callant ook lid van talrijke commissies en onderwijsraden uit de visserijwereld, en de onveroorbaarheid en het plichtsbesef waarmee hij tewerk ging zal allen, die hem als opvoeder en als mens gekend hebben wel bijblijven.

Voornamelijk de verschillende generaties vissersjongens die uit zijn school kwamen zijn doordrongen van de methodes van deze man die hen op aangepaste en klare wijze de onontbeerlijke theoretische basis bijbracht om hun boeiend en veeleisend beroep met een hoge graad van veiligheid te kunnen uitoefenen. Hij deed dit aan de hand van handige, adequate, pedagogische knepen, met geduld, soms vaderlijk, soms streng. En dit laatste bleek wel eens nodig.

Als hij, een beetje voor de oorlog al, de Stedelijke Visserijschool van de Heer Böhme overnam, was het nog de harde tijd van de zeevisserij, met de lange zeereizen naar IJsland, de Bereneilanden, Spanje, de Portugese kusten en zelfs Maroko, korte rustdagen, beestachtig werken en wisselvalige inkomens.

Toen al kwamen de moeders (vader was vanzelfsprekend op zee, of was nooit teruggekomen) naar „Meneer Callant”. „Meneire Callant”, zeiden ze dan „k zien hier mè me zeuntje. Ze willen hem nievers ni en 'k weten ni mè wa met hem gedoan en zen gezeid: goat er mo mee no Meneire Callant”. En inderdaad, deze man kon er iets aan doen.

Toen de Rijkvisserijschool te Heist werd opgericht, was het duidelijk dat hij de „right man on the right place” zou zijn om deze instelling met nodige waarborgen van de grond te krijgen. Dit bleek helemaal geen vergissing.

Toen hij in 1965 op rust ging, werd hij daar op indrukwekkende wijze gehuldigd. Het Internationaal Arbeidsbureau zou nog op hem beroep doen om het visserijonderwijs in Tunesië te organiseren.

Op maandag 10 mei 1976 werd oud-directeur Callant van de Stedelijke Visserijschool van Oostende en van de Rijkvisserijschool te Heist te Oostende begraven door vele oud-leerlingen, afgevaardigden van de verschillende visserijscholen, het voltallige lerarenkorps van de Rijkvisserijschool te Heist en vooraanstaanden uit de scheepvaart.

Met hem gaat een onwrikbare, harde, bewame en onvermoeibare directeur-leraar en mens heen. Zij die hem gekend hebben, die met hem op de bres stonden voor die visserijscholen, die leerlingen, die vissers, zullen hem niet meer zien, niet meer horen, maar ook nooit vergeten.

**DIRECTEUR
FERNAND BOELS**

De Heer Boels werd geboren te Oostende op 3 april 1912. Hij was afkomstig uit een gezin van zeevarenden. Na het lager onderwijs te Oostende, studeerde hij aan de Rijksnormaalschool te Blankenberge, waar hij in 1931 als onderwijzer afstudeerde. Tussen 1932 en 1937 gaf de Heer Boels les te Brugge en te Kortrijk. Maar toen al ging zijn interesse naar het zeevaartonderwijs en amper enkele maanden later stond hij al voor de klas in de Stedelijke Visserijschool te Oostende.

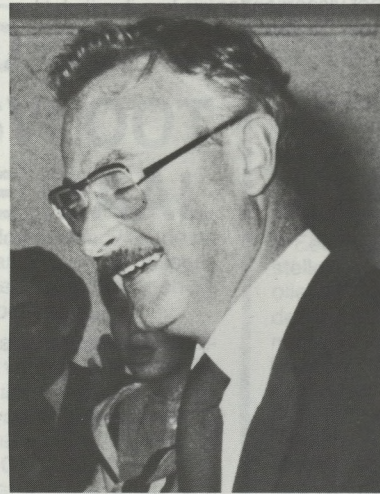
In oktober 1947 werd hij aangesteld als waarnemend directeur, ter vervanging van de Heer Callant, en weer een jaar later werd hij benoemd tot directeur van de Stedelijke Visserijschool „John Bauwens”. Een taak die hij met de grootste zorg waarnam tot hij op rust ging na een bijzonder markante loopbaan in het zeevaartonderwijs. Trouwens, de heer Boels had ook nog meerdere nevenactiviteiten. Zo werd hij reeds in 1948 benoemd tot lesgever van de avondcursus, afdeling dek; en in 1963 werd hij belast met het geven van een specialisatiecursus voor volwassenen aan de Stedelijke Visserijschool.

Verder was de Heer Boels lid van de examencommissie van de middenjury in de zeevaartschool en lid van de Raad tot Verbetering van het zeevaart-

onderwijs, afdeling zeevisserij. Hij was eveneens een gewaardeerd medewerker aan de „Belgisch-Nederlandse Zeemansalmanak”.

Hij overleed op dinsdag 24 juli 1984 op de leeftijd van 72 jaar.

Honderden vrienden uit het onderwijs, de staat- en ambtelijke middens, de vissers, de reders, de vishandel en de visnijverheid brachten een laatste groet aan de man, die als eenvoudige onderwijzer, zijn geheel werkzaam leven had gewijd aan al wat de vissers, de reders en de visserij maar nuttig kon zijn.

**DIRECTEUR
ETIENNE LINGIER**

Etienne Lingier werd geboren op 11 december 1925, en begon zijn loopbaan als lesgever in de Stedelijke Visserijschool John Bauwens op 16 september 1946. In die functie, wist hij, omwille van zijn bekwaamheid en begrip, eenieders waardering af te dwingen. Uiteindelijk resulteerde dit in 1973, tot zijn benoeming als directeur van de school. Die functie nam hij waar tot hij in 1979 zijn pensioenstelling nam.

Etienne Lingier was, naast een algemeen gewaardeerd schoolhoofd ook een grote zeiler. In die hoedanigheid werd hij trouwens voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Watersport te Oostende en was hij de promotor van de Stedelijke Cursus voor de pleziervaart, die onder zijn impuls in 1975 werd ingericht.

Als directeur van de Stedelijke Visserijschool was Etienne Lingier een dynamische man die met een eigen aanpak de leerlingen opving en begeleidde waardoor hij niet alleen als een goede directeur werd aanzien, maar ook als een begripvol mens en een betrouwbare vriend. Hij was eveneens een loyaal collega die plichtsbewust zijn tijd verdeelde tussen zijn gezin, zijn job en zijn hobby.

Toen Etienne Lingier in 1979 afscheid nam als schoolhoofd, had hij heel wat bijgedragen tot de vorming van schippers, aspiranten-motoristen en matrozen. Dat is wel de beste herinnering die wij steeds zullen koesteren aan een man die zoveel heeft bijgedragen voor de visserij en de watersport.

Op 27 november 1983 overleed de Heer Etienne Lingier, na een kortstondige ziekte, in het Henri Serruysziekenhuis te Oostende.

ALFONS DE BLOCK

Het was in juni 1953 dat de Heer De Block het diploma van onderwijzer behaalde aan de Rijksnormaalschool te Blankenberge. Maar hij wilde meer. Wijlen de Heer René Becu, toenmalig havenkapitein te Oostende, wees hem op het belang van een cursus voor het getuigschrift van bevoegdheid in het zeevisserijonderwijs. Cursus die toen gegeven werd aan de zeevaartschool te Oostende. De Heer De Block kreeg ondermeer les in „Zeekaart” van wijlen de Heer Boels die hij later als directeur zou opvolgen. Het was in 1956, na het vervullen van zijn legerdienst, dat de Heer De Block voor het eerst kennis maakte met het visserijonderwijs. Dat gebeurde tussen april en juni 1956 toen hij aangesteld werd als vervanger van de Heer Bedert in de Rijkvisserijschool te Heist. De Heer Callant was toen directeur.

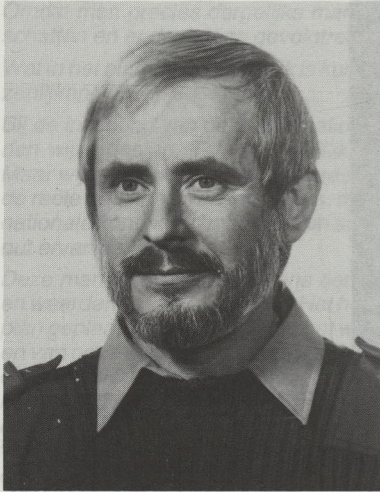
Vanaf september 1956 kwam de Heer De Block terecht in het stedelijk lager onderwijs te Oostende en gaf onder meer les in de Vercamerschool, de Moreauxschool en de Consciencschool. Toen wijlen directeur Fernand Boels met pensioen ging en de Heer Etienne Lingier ook al overleden was, kwam er een plaats vrij als lesgever in de Stedelijke Visserijschool „John Bauwens” te Oostende. Op 15 februari 1973 nam de Heer De Block de vakken over van de Heer Lingier. Dat waren zeevaartrekenen, cosmografie-instrumenten en zeekaart.

Datzelfde jaar ging ook de befaamde „Commissie Boels” van start die moest zorgen voor een vernieuwd visserijonderwijs. Het behandelen van deze materie heeft jaren in beslag genomen. Het visserijonderwijs werd van het Ministerie van Verkeerswezen overgeheveld naar de Vlaamse Ge-

meenschap en daarna naar het Ministerie van Nationale Opvoeding. Nadien werd het opnieuw ondergebracht bij de Vlaamse Gemeenschap. Het aantal vergaderingen en gesprekken die aan de hervorming van het visserijonderwijs is voorafgegaan is niet te tellen.

Samen met zijn collega's heeft de Heer De Block de voldoening mogen smaken dat het werk van de „Commissie Boels” voltooid werd en thans tastbare werkelijkheid geworden is.

Met ingang van 1 januari 1985 is de heer Alfons De Block, directeur van de Stedelijke Visserijschool „John Bauwens” op rust gegaan. Een mooier ogenblik om afscheid te nemen van het visserijonderwijs kon ik mij niet indenken, aldus de conclusie van de Heer De Block.

**DIRECTEUR
MARC DE WINTER**

Tijdens de zitting van de Gemeenteraad van Oostende in januari 1985 werd voorzien in de benoeming van een nieuwe directeur voor de Stedelijke Visserijschool „John Bauwens”. Dit in opvolging van de Heer De Block die onlangs op rust ging.

Als nieuwe directeur werd de Heer Marc De Winter, die aan de visserijschool lesgever was, benoemd.

Marc De Winter werd geboren te Geraardsbergen op 3 juni 1941. Hij is gegregreerde Lager Secundair Onderwijs, afdeling Moderne Talen (Frans, Engels en Duits) van de Rijksmiddelbare Normalschool te Kortrijk en houder van het getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van Zeevisserijonderwijs (Zeevaartschool Oostende).

Sedert 1963 is de Heer De Winter onafgebroken als leraar verbonden aan de Stedelijke Visserijschool te Oostende.

Hij zetelt ook als effectief jurylid in de examencommissie matroos-motorist

(— 750 PK) en motorist (— 1500 PK). Tevens is hij jurylid in de Commissie die examens afneemt voor Schipper ter Visserij.

De Heer De Winter is eveneens lid van de Programmacommissie, verantwoordelijk voor de coördinatie algemene vakken, samen met diverse rijksinspecteurs.

De Heer De Winter gaf te kennen dat het zijn streven is om, „mede in het raam van de aan de gang zijnde reorganisatie van het Visserijonderwijs, school en bedrijf dichter bij elkaar te brengen om tot een vruchtbare samenwerking te komen, in het belang van allen die met het welzijn van onze visserij begaan zijn”.

Hierbij wensen wij de Heer De Winter nog veel geluk in zijn ondernemingen en hopen we dat het visserijonderwijs het steeds maar beter en beter doet.

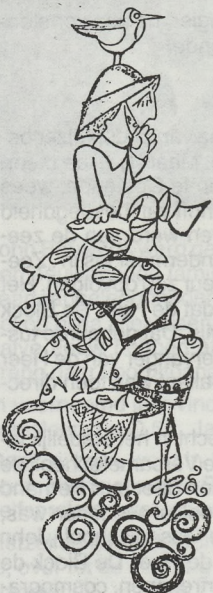
door E. Vanalderweireldt
en M. Vandenberghe

100 JAAR STEDELIJK VISSERIJONDERWIJS: LAATSTE BERICHTEN

Jawel het feest ligt nog maar enkele dagen van ons af. Op goeie zaken dient gewacht, zegt het spreekwoord. De John Bauwens organisatie heeft het reeds aardige programma nog weten uit te breiden. De twee extra stunts in petto en tot op heden nog niet aan de pers meedegeëld zijn de volgende. Op zaterdag 3 mei meet het visserschip O.29 „De Broodwinner” aan de Kapellebrug. Dit prachtig vaartuig, dat o.a. door de leerlingen van de Stedelijke Visserijschool John Bauwens als opleidingsschip wordt gebruikt, zal vanaf 10 u. tot en met 17 u. voor het groot publiek toegankelijk zijn. De E.T.A. van de O.29 is gepland in de voormiddag van 3 mei bij hoogtij. Een unieke kans dus om een visser sloep van dichtbij en binnenin te bezoeken. Neem het roer in eigen handen en toon uw kind de brug.

Geen interesse? O.k. Misschien zal de helikopter U wel aanspreken. De tweede verrassing: een heuse reddingshelikopter van de basis van Koksijde, je weet wel zo'n enorme vlieg met oranje neus, zal op 3 mei om 10 u. op de parking voor de John Bauwens landen. Een buitenkansje voor fotografen! Deze Seaking MK 5 zal na de fluwelen landing, bezoekers welkom heten. Hou wel je pruik vast! De voltallige crew zal je wegwijs maken en je vertellen dat het vliegbereik 1.110 km. bedraagt, de topsnelheid 100 knopen is, etc. Bewijs dus, het eeuwfeest door de John Bauwens georganiseerd: ze komen over het water, ze komen door de lucht, ze komen via het land en gelijk hebben ze.

UITNODIGING

Het Stadsbestuur van Oostende,
de Heer Schepen van Openbaar Onderwijs,
de Oud-leerlingenbond, het Personeel en
de Directie van de

STEDELIJKE VISSERIJSCHOOL "John BAUWENS"

nodigen U vriendelijk uit op de
viering van :

100 JAAR
100 JAAR
100 JAAR

STEDELIJK
STEDELIJK
STEDELIJK

VISSERIJONDERWIJS
VISSERIJONDERWIJS
VISSERIJONDERWIJS

PROGRAMMA

VRIJDAG 2 MEI

- 20.00 uur : Vernissage van de tentoonstelling :
" De Zee : anders"
(In samenwerking met de Stedelijke
Kunstacademie o.l.v. de Heer
W. BOSSCHEN)
- 21.00 uur : Voordracht :
"Weersvoorspellingen nu" door A. PIEN

ZATERDAG 3 MEI

- 10.00 uur : Openstelling school.
- 11.00 uur : Academische Zitting.
- 11.30 uur : Aperitiefconcert.
- 12.00 uur : Koud Visfestijn 300,-Fr ***

PODIUMSHOW

- 14.00 uur : Oostendse Kwis - R. DESNERCK
- 15.00 uur : Tonado Tonadissimo. - A. THONON
Kooroptreden.
- 16.00 uur : VOEKESJUUS.

ONTSPANNINGSAVOND

- 17.00 uur : Play-back-show - L. CAALS
- 18.00 uur tot ... : Lucy LOES

Doorlopend Vlaamse Kermisdranken....
barbecue leuke spelen.

*** Inschrijvingen tot 28 april : tel. 059/70.40.19

3 MEI 1986

VOLGENDE WEEK GEEN „VISSERIJBLAD”

Wegens de feestdag van de Arbeid op 1 mei zal er volgende week geen „Visserijblad” uitgegeven worden. Door het feit dat 8 mei eveneens op een donderdag valt verschijnt het eerstvolgend nummer op woensdag 7 mei.

Nota voor onze medewerkers: Gelieve de teksten en marktverslagen binnen te brengen uiterst op woensdagmorgen 7 mei.

LAATSTE AANWINST DER NIEUWPOORTSE VISSERSVLOOT VEILDE VOOR DE EERSTE MAAL

Op vrijdagmorgen 18 april ll. verkocht de N.58 „Pascin” van Reder Roland Vanhoutte en Reder T'Jaecx Walter voor de eerste maal zijn vangst in de stedelijke vismijn van Nieuwpoort. Walter en Roland zijn twee sympathieke en talentvolle jonge reders die reeds het harde klappen der zweep van de vissersstiel kennen. Beiden hebben ze gevaren met de N.15 „Kottens” toen Calcoen Roger dit vaartuig als rederschipper voerde. Zodoende genoten zij van een goede en harde leerschool en hebben ze bewezen uit het goede hout te zijn gesneden. De N.58 „Pascin” is een modern kustvissersvaartuig dat meerdere visserijen kan bedrijven. Het heeft volgende hoofdkarakteristieken.

Een lengte van 19,30 meter, een breedte van 6,20 m. en een holte van 2,80 m. De voortstuwings geschiedt bij middel van een motor Cummins met een vermogen van 300 pk. Het casco werd gebouwd door de Westvlaamse Scheepswerven van Oostkamp, terwijl de technische afwerking door de Scheepswerven Degraeve uit Zeebrugge werd verwezenlijkt. De N.58 kan eveneens bogen op een zeer gesofistikeerde navigatie-apparatuur en een electronische uitrustung. Tevens beantwoordt het vaartuig aan alle E.E.G.-normen gezien het dekoppervlak de 120 vierkante meter niet overschrijdt en het vaartuig slechts 66 Bruto-Tonnenmaat meet.

De bemanning der N.58 „Pascin” is als volgt samengesteld.

Vanhoutte Roland: schipper-reder
T'Jaecx Walter: machinist-reder
T'Jaecx Yvan: matroos
T'Jaecx Redgy: scheepsjongen

Vrijdagmorgen werd het voor de reders en bemanning hun eerste aanvoer en eerste verkoop in de Nieuwpoortse thuishaven. Het is een vaste traditie dat wanneer een nieuwkomer te Nieuwpoort zijn vangst verkoopt er een peter wordt aangeduid en dat is dan de vishandelaar die het eerst het aangeduid select koopje op de kop tikt. Dat gaat iedere maal met een korte ceremonie gepaard en dit keer waren ook weer

Burgemeester-Senator Mommerency G., de hr. Bendels R., Schepen van Haven en Visserij, Eerste Schepen Vermote W. en Schepen G. Mouton bij het gebeuren betrokken.

Het peterschap viel ditmaal te beurt aan vishandelaar Michel Messiaen van de vishandel M. Messiaen, gelegen pakhuis, 13, vismijn Nieuwpoort. Deze vishandel is vooral gespecialiseerd in het horecabedrijf. De peter betaalde voor het eerste koopje varia van 10 kg. 1.300 fr./kg. wat overeenstemt met de niet te versmaden som van 13.000 fr.

Prompt kreeg de nieuwe peter dan ook de gelukwensen van alle omstaanders en tevens mocht hij enkele klapzouen van de lieflijke rederdames in ontvangst nemen. De Heer Bendels R., Schepen van Haven en Visserij, feliciteerde in de naam van het Stadsbestuur de reders en bemanning. Hij benadrukte dat de Nieuwpoortse vissersvloot zich met moderne kustvaartuigen uitbreidt en hij verwees naar de aanwinsten zoals N.52 „De Kottens II” van reder Yvan Hennebert en reder Calcoen Roger en naar de N.350 „Colette” van reder Kiekens Noël. Dit brengt met zich teweeg dat door modernisatie en nieuwbouw de Nieuwpoortse vissersvloot bij de handelaars geboekt staat als de producent van kwaliteitsvis.

Hij wenste dan ook de reders en bemanning der N.58 goede reizen en mooie lonende vangsten toe.

Opnieuw prees de Schepen van Haven en Visserij het dynamisme, de aanpak en de durf der Nieuwpoortse jonge vissersgeneratie. Tevens had hij ook woorden van lof voor de vishandelaars, die waar het nodig is, de nieuwe jonge reders een riem onder het hart stoppen.

Na de verkoop werd aan de nieuwbakken reders en bemanning met hun familieleden in het bureel der Stedelijke Vismijn door het stadsbestuur een receptie aangeboden. Op die receptie wenste de hr. Burgemeester-Senator Mommerency G. als peter van de N.58 „Pascin” de nieuwe reders en bemanning voor de toekomst het allerbeste toe.

Paul HOSTYN

Ten dienste van de VISSERIJ
CENTRALE VERWARMING
SANITAIR — ZINKWERK
Onderhoudsdienst verzekerd

Tel. (059) 32.31.80

BRUGGELAAN 12 BREDENE
(8780V)

ALLERLEI

■ Een vraag dat bepaalde mensen zich terecht stellen is deze, wat er zal gebeuren met de olieboortorens en eilanden wanneer de olievelden zullen uitgeput geraken. Dergelijke vraag mag gerust gesteld worden als men weet dat bepaalde eilanden op bijna honderd pijlers in de zeebodem rusten die 90 meter diep in de zeebodem geheid zitten! Men zou de booreilanden moeten verplichten, menen wij, thans reeds een reserve in consignatie aan te leggen voor de dag van het verlaten van de eilanden. Deze reserve zou dan kunnen aangesproken worden voor het opkuisen van de zeebodem en het verwijderen van de hindernissen. Doorgaans staan deze olieplatformen en satelieteilandjes in zeer goede en niet diepe visvangstgebieden.

■ 24 opvarenden van een zeilschip uit Tanzania zijn verdrinken, nadat hun schip, bij zwaar weer, onderweg van het vasteland naar het eiland Zanzibaar was omgeslagen.

De enige overlevende werd pas 5 dagen later uit de Indische Oceaan opgepikt.

■ Zoals men nu reeds weet zijn alle problemen niet opgelost bij het intreden van Spanje en Portugal in de EEG. Dit werd nog eens bewaarheid in Lorient toen een Spaanse visser op het bankje moest verschijnen voor het illegale vissen zonder licentie. De advocaat van Francesco Fernandez Rives, eigenaar-schipper van de „Brises de Cudillero”, wist inderdaad te vertellen dat zijn klant, lid van een kleine familiale rederij, samen met zijn drie broers, 21 kinderen moeten grootbrengen en het schip 20 jaar oud is. Verder wees hij erop dat sedert 1 januari in Spanje een club van rijke reders licenties heeft kunnen opkopen, terwijl de kleinen... De rechtbank nam dit in acht en deelde slechts een milde straf uit: 15.000 F.F. en beslaglegging op de vangst.

P.V.B.A. SCHEEPSTIMMERWERF

LOWYCK & ZOON

VICTORIALAAN 30 OOSTENDE - TEL. (059) 32 08 21

HERSTELLINGEN - INRICHTEN

OPEN-DEUR-DAG IN DE VRIJE VISSERISCHOOLO „PASTER PYPE”

Naar aloude traditie houdt de Vrije Visserijschool Paster Pype, samen met het VTI, een open-deur-dag. Deze open-deur-dag grijpt plaats op donderdag 8 mei 1986.

Alle lokalen zijn open en toegankelijk voor het publiek van 10 u. tot 12 u. en van 14 u. tot 17 u. Wij houden er aan U de school te tonen in haar dagelijkse doen en werken. De directie en leerkrachten zullen U alle inlichtingen verschaffen in verband met de schoolbedrijvigheid, toekomstmogelijkheden, examens en brevetten, enz.

Wij doen een oproep aan alle oud-, huidige en toekomstige leerlingen, ons met een bezoekje te vereren.

Iedereen is hartelijk welkom.

250-JARIGE VISSERSKAPELO WORDT SIERLIJK VERLICHT

Op initiatief van burgemeester Eerebout, destijds gedeputeerde voor toerisme, kregen de Visserskapel en het domein er rond een grondige beurt.

Naar aanleiding van de viering van het 250-jarig bestaan van de Visserskapel nam de Heer Eerebout het initiatief tot het plaatsen van een sfeervolle sierverlichting gedurende de periode van 30 april tot 30 september. Tijdens juli en augustus zal het domein tot 24 u. open blijven.

Nadat hij reeds de uitgave van een speciale postzegel voor elkaar kreeg, wil hij dit jubeljaar afsluiten met de onthulling van een vissersmonument in het Paelsteenveld, tegenover de visserskapel.

Wat de financiering van dit monument betreft wordt geen beroep gedaan op de gemeentekas.

REDERS en VISSERS

voor uw

SOCIALE LASTEN en BOEKHOUDING

wendt U in volle vertrouwen tot de

BEROEPSVERENIGING

HAND IN HAND

VISMIJN 71, OOSTENDE – ☎ 32.11.01

Een ideale verpakking voor vis
Van 120 ml. tot 7.700 ml. schalen.

Breukvast en temperatuur-
bestendig van
– 50° C. tot + 123° C.

Naast de kunststofschalen en folie
levert Speeko de sluitapparatuur
eventueel met Vacuum en/of be-
gassing.

SPEEKO

INTERWALL HOLDING B.V.

**MOSTERDMOLENWEG 2a
3417 XM MONTFOORT**

**TEL. 03484 - 3124
TELEX 26401**

VAN RECORD-REIZEN GESPROKEN!

Op 16 april 1986 verkocht het Deense vaartuig RI.11 Gasberg in de Oostendse afslag na een 2-daagse zeereis 153 ben kabeljauw en gul voor een opbrengst van 730.507 fr. Het schip vertrok nog dezelfde dag terug naar zee om op 18 april opnieuw aan de Oostendse afslag te komen met 209 ben kabeljauw en gul voor een opbrengst van 1.027.476 fr. Het schip vertrok opnieuw dezelfde dag om op 21 april terug aan de afslag te komen met 254 ben kabeljauw en gul voor een opbrengst van 1.417.595 fr., dus een totaal van 3.184.578 fr. in amper 7 zeedagen of een gemiddelde van 454.939 fr. per zeedag. In overweging nemend dat het hier over een vaartuig gaat van amper 20 meter lang en 300 P.K. is dit resultaat wel bijzonder.

DE N.720 OPGEBRACHT NAAR DOVER EN BEBOET

De N.720 van de rederij André Vercoutter kreeg de Britse visserijwacht aan boord toen hij vissende was voor de Britse kust. Het was meer een routineonderzoek, dat echter verkeerd uitviel voor de schipper van de N.720. Inderdaad werd vastgesteld dat de bovenkuil van het net belemmerd werd door een stuk net uit zware touw die de ontsnappingsmogelijkheden van ondermaatse vis vermindert. Het vaartuig werd dan ook opgebracht naar Dover en aan de ketting gelegd. Voor dergelijke gevallen bestaat er een spoedprocedure om langdurig visverlet te vermijden en daarom ook kwam de zaak reeds de maandag voor de bevoegde rechtbank. Deze sprak een boete uit ten bedrage van 3.000 pond, hetzij ongeveer 210 duizend Belgische frank vermeerderd met de kosten ten belope van 500 pond of 35 duizend B.fr. In totaal dus bijna een kwart-miljoen B.fr. Voor een reder en een bemanning die zich altijd stipt aan de reglementering houdt, kwam dit zeker wel onverwacht en zwaar aan.

NIEUW IBIS GEBOUW TE BREDENE

Het nieuw Ibis gebouw werd vorige week vrijdag officieel in gebruik genomen. Het was gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming Theo Kelchtermans die het traditionele lint doorknipte. Van die gelegenheid maakte de Minister gebruik om mee te delen dat de Visserijschool van Heist met een Nautisch Centrum zal uitgerust worden. Dit centrum zal technologisch materiaal huren en ter beschikking stellen van het onderwijs en van bemanningen van o.a. baggerschepen die aan herscholing toe zijn.

Het nieuw Ibis gebouw bevat o.m. sanitair en werkruimten in de kelders, administratieve lokalen en eetzaal, en op de eerste, tweede en derde verdieping is er een ziekenkamer, zijn er leefkamers en slaapkamers met elk 24 bedden.

De dank van de Ibis-jongens werd verwoord door David Van Steenhuyze van het eerste lager secundair. Van hem kreeg Vice-Admiraal op rust André Schlim een prachtig geschenk aangeboden voor zijn onbaatzuchtige inzet (foto onder links) waarna de Admiraal en directeur Caestecker de Minister in het nieuwe gebouw rond leidden.

Gemeenschapsminister Theo Kelchtermans onderstreepte, na het lint te hebben doorgeknipt, de noodzaak tot bedrijfsstages voor de leerlingen. De visserijschool te Heist wordt uitgerust met een technologisch centrum. Dit geheel moet al in het najaar operationeel zijn. Het peperduur materiaal wordt gehuurd en ter beschikking gesteld van de vijf visserijscholen die de kust telt. Er zijn ook gesprekken gevoerd tussen syndikale vertegenwoordigers, de Rederscentrale en de gemeenschapsminister om tot een oplossing te komen voor het deeltijds leren. Doordat leerlingen soms vrij lang op zee verblijven, scheidt dit moeilijkheden die niet bestaan in andere bedrijfstakken.

DE „MIENEMEESTER” JEF VERBANCK PUBLICEEFT EEN BOEK OVER DE VISSERIJ

Wie kent in Nieuwpoort en zelfs buiten Nieuwpoort, de Jef Verbanck niet. Hij is gekend als een slechte klute, die gewezen directeur van de vismijn, of anders gezegd, de „Mienemeester”.

Jef Verbanck heeft altijd van een kwinkslag en van leute gehouden. Men zag hem overal gaarne komen. Hij kan zo sappig spreken en ge moet vooral oppassen dat hij je „niet-liggen heeft”. Dat is zijn grootste plezier.

Ondertussen was „Jef” bezig met een boek te schrijven over zijn herinneringen uit zijn tijd als vissersjongen en visser en in het bijzonder over de sprot- en haringvisserij. Hij publiceert zijn „mémoires” zou men in grote kringen zeggen, maar de gewezen mienemeester heeft lak aan grote woorden en grote kringen. Hij vertelt en schrijft in een eenvoudige stijl, hij vertelt over zijn mensen en houdt hierbij beide voeten op de grond.

Zijn boek „Haring en Sprot in drijf en stroopnet” zal vooral bij de oudere generaties van vissers een schat aan herinneringen oproepen.

De mienemeester van Nieuwpoort werd geboren in 1914, aan de vooravond van de eerste wereldoorlog, was meer dan 20 jaar visser en dan nog 23 jaar directeur (als we dat groot woord mogen gebruiken Jef) van de stedelijke vismijn te Nieuwpoort. In zijn boek heeft hij het echter vooral over zijn vissersloopbaan. Hij zelf kwam in 1930 bij zijn vader aan boord als visser... Ondertussen ging hij nog naar school voor zijn brevetten. Heel wat belevenissen geeft hij weer uit de eerste jaren van de oorlog 1940 toen er toch van de Duitsers weerom mocht gevist worden. Hij heeft het ook over heel wat volksfiguren uit de visserij en vishandel, over de vele „Fiene's”, „Mène's”, „Bertha's”, enz... De haring- en sprotvisserij wordt uit de doeken gedaan.

Het gaat hier om een boek van 118 bladzijden verlicht met heel wat foto's en tekeningen, een werk dat men zeker niet missen mag. Men kan vooraf intekenen om het boek te verkrijgen door een storting van 245 fr. op de bankrekening nr. 280-0282830-15 van de Vrienden van het Visserijmuseum - Oostduinkerke. Na het verschijnen van het boek zal dit verkocht worden aan 275 fr.

Het is de heer Walter Debrock, voorzitter van de Koninklijke Marine-Academie die het voorwoord schreef. We ontlenen aan dit voorwoord volgende passages:

„Er zijn wel honderden werken verschenen over sprot en haring, maar dit zijn eerder economische en historische studies. Hier gaat het over de visser zelf, over zijn moeiten, inspanningen en miseries. Hier wordt verteld hoe er vroeger met de „Beeg” (drijfnetten) gevist werd, en hoe er een 50-tal jaren terug met het stroopnet gevist werd, een sprot- en haringvisserij die toen door een 200-tal vaartuigen bedreven werd.

Inderdaad, wij herinneren ons zelf nog die tijd, toen elkeen zich optuigde voor de haring- en sprotvisserij. Deze vissers beslisten over het wel en het wee van de visser. Het was ook de tijd dat elkeen die een schipper of visser kenden, met een zakje onder de arm op de uitkijk stond om een smakje haring te vangen. De mensen hadden het toen niet zo breed. En de eerste dagen van de haring- en sprotvisserij kon je praktisch in alle straten de heerlijke geur

van vers gebakken haring en sprotjes opsnuiven, zodanig dat het water je in de mond kwam. Moeilijke, maar toch ook zalige tijden, waar de ene de anderen zijn kop nog niet afbeet, en waar men reeds gelukkig was met een pan heerlijk gebakken verse sprotjes en haring.

SCHIPPERS!

Houdt rekening met de Internationale voorschriften! Het is in het belang van uw reder, u zelf en de ganse Belgische visserij.

FRIMA VIKING VERKOCHT AAN CANADEZEN

Tractionel deelde woensdag mee dat het zijn dochtermaatschappij Frima Viking, gespecialiseerd in diepvriesprodukten, verkocht aan de Canadese firma Mc Cain Foods Ltd. Het bedrag dat met de transactie gemoeid is, werd niet bekendgemaakt.

Volgens Tractionel kadert de verkoop in een strategie om zich op enkele welomschreven sectoren te concentreren; de voedingsektor behoort daar niet toe. Mc Cain Foods, dat een jaaromzet van meer dan 1 miljard Can. dollar (ruim 32 miljard fr.) boekt, is 's werelds grootste producent van diepgevroren frieten. Het heeft fabrieken in Canada, de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Nederland, Frankrijk, Spanje en Australië.

De overname van Frima Viking past in het streven van Mc. Cain om meer verscheidenheid te brengen in zijn assortiment diepgevroren produkten, met name in Europa. Frima Viking, dat ruim 500 werknemers telt en fabrieken heeft in Grobbendonk en Oostende, brengt een breed gamma diepgevroren produkten, waaronder groenten, vis, bereide gerechten en diverse specialiteiten, op de markt.

KONINKLIJK WERK
IBIS
v.z.w.

Onder hoge bescherming
van Z.K.H. Prins Albert

AANWERVING VAN ONDERWIJZEND PERSONEEL IN HET KONINKLIJK WERK IBIS

Bij aanvang van het schooljaar 1986-1987 zijn volgende betrekkingen vakant in de Visserijschool van het Koninklijk Werk IBIS te Bredene:

1) een **deeltijdse** betrekking (opdracht van circa 10 u./week) van leraar scheepsmachines en planlezen en machine-gerichte beroepspraktijk.

Vereiste titel:

- brevet van werktuigkundige ter diepzeevisserij, of
- brevet van officier-werktuigkundige tweede klasse, of
- diploma van een technische school of leergang van de hogere secundaire cyclus – afdeling metaal of
- diploma van een technische school of leergang van de lagere secundaire cyclus – afdeling metaal en vijf jaar arbeid in een werkplaats, of
- getuigschrift van hogere technische leergangen of van hoger secundair technisch onderwijs m.i.v. het betreffende kwalificatiegetuigschrift van de afdelingen mechanica, electromechanica of electriciteit.

2) een **deeltijdse** betrekking (opdracht van circa 10 u./week) van leraar dek-gerichte beroepspraktijk.

Vereiste titel:

- brevet van Schipper ter visserij tweede klasse.

Kandidaten dienen schriftelijk te solliciteren bij de Directie van het Koninklijk Werk IBIS, Prinses Elisabethlaan 11bis te 8401 Bredene.

Bijkomende inlichtingen kunnen steeds bekomen worden op bovenstaand adres, liefst na voorafgaande telefonische afspraak (059/32 24 84).

De bijzondere aandacht van eventuele gegadigden wordt gevestigd op het feit dat deze betrekkingen luidens de reglementering inzake cumulverbod, niet kunnen gecombineerd worden met een andere voltijdse betrekking.

NEGEN MAANDEN SCHORSING GEVORDERD TEGEN BEDRONKEN SCHIPPER

Rijkscommissaris Carly is woensdag helemaal niet mals geweest ten aanzien van schipper Gilliaert, heer en meester aan boord van de Zeebrugse treiler Z.569 „Blauwvoet” maar de feiten waaraan voornoemde schipper zich schuldig maakte waren dan ook vrij ernstig. Alvorens af te varen vanuit Zeebrugge ging voornoemde schipper nog wat cafébezoekjes afleggen met het gevolg dat hij in totaal zo'n dozijn „poesters” sergeant had gemaakt en uiteraard met dubbel blik en dubbele tong aan boord van zijn fiere „Blauwvoet” klom. Die voortvarendheid is hem uiteindelijk zeer kwaad komen te staan. Hij vaarde niet alleen in zigzag-stijl de haven uit, uiteraard aan de verkeerde kant van de havengeul maar tot overmaat van ramp liet hij zijn vaartuig vast lopen op de bank ter hoogte van het rode licht. Vooraf had hij alle hulp geweigerd van zijn varensgezellen die gelukkig vroeger en dus nuchter aan boord waren gegaan. Uiteindelijk, nadat de Zeevaartpolitie hem had onderhoord, vaarde hij toch uit maar korte tijd later, moest hij opnieuw de haven binnen lopen met een kapot schroef en een lek aan de dichtingsring, gevolg van het vast lopen.

In de ogen van rijkscommissaris Carly moet dergelijk vergrijp aangezien worden als verregaande tuchteloosheid die zowel schip als opvarenden in gevaar kunnen brengen en die verbolgenheid vertaalt de rijkscommissaris dan in een vordering tot schorsing van het schippersbrevet van betrokkene gedurende niet minder dan negen maanden.

De Raad gaf hem nadien de tijd om in zijn verdediging te voorzien, hetgeen dan zal gebeuren, zo zegt de kennelijk geschrokken schipper, op de volgende zitting waar hij zelf zijn verdediging zal voordragen.

HANDGEMEEN AAN BOORD VAN DE O.518 „CUTTY SARK”

De Raad zette ook de onderhoren verder inzake een handgemeen dat zich op 1 mei 1984 voordeed aan boord van de O.518 „Cutty Sark” toen dat vaartuig gemeerd lag in de haven van Birkenhead. Op een bepaald moment kwam het tot een slaande ruzie tussen matroos Arnoys en schipper Vermote.

Schipper Vermote, een boom van een vent maar voor de rest zonder de minste kwalijke bedoelingen, kreeg het op een bepaald moment dermate op de heupen dat hij de voornoemde matroos op een pak rammel trakteerde. Waarom? Arnoys, zo vertelt de schipper, was al enige tijd achter mijn rug bezig de bemanning op te ruien. Hij vond dat het vaartuig te lang van huis weg bleef omdat onze vis per container vanuit Engeland naar België werd getransporteerd. Dat was kennelijk niet naar de zin van Arnoys en ja, wij hadden een glas gedronken en misschien was die laatste er te veel aan, maar op een bepaald moment heb ik Arnoys inderdaad een peer klappen gegeven maar schoppen heb ik zeker niet gedaan. Ik

was gewoon kwaad om al die achterklap, zegt de schipper die nadien wel zijn spijt uitdrukte ten aanzien van zijn slachtoffer.

Vervolgens wordt Arnoys gehoord die, na die pak rammel, zijn vaartuig in de steek liet en op eigen houtje via Liverpool naar Oostende terug keerde. Onmiddellijk trok hij naar zijn huisdokter en die stelde kneuzingen vast die gepaard gingen met een werkonbekwaamheid. Arnoys ontkent evenwel de laster ten aanzien van zijn schipper en vertelt verder dat alle opvarenden getuige waren van die pak rammel.

Dat blijkt evenwel niet het geval als bijvoorbeeld getuige Vanderwal wordt onderhoord; die zag wel de letsels maar van de eigenlijke vechtpartij was hij geen getuige. Wel schijnt getuige niets af te weten van de achterklap.

Tenslotte is er nog scheepsjongen Coulier. Die hoorde wel de ruzie tussen de schipper en de matroos maar ook hij heeft geen vechtpartij gezien. In een volgende zitting zal gevorderd worden.

ONGEVAL AAN BOORD VAN DE Z.509 „TELSTAR”

Een andere zaak die werd behandeld, meer bepaald voor advies, was deze van het arbeidsongeval dat zich voordeed aan boord van de Z.509 „Telstar”. Tijdens de visserij kreeg de matroos Vanelverdinghe Yvan een talieblok op het hoofd en diende in een Engels hospitaal verzorgd te worden. Gelukkig hield de visser hieraan geen blijvende letsels over. Volgens de rijkscommissaris moet het ongeval gebeurd zijn toen een niet gepatenteerde sluiting het begaf. Normaal kan een wel gepatenteerde sluiting een druk van 6.000 kg. torsen maar in dit geval bleef dat beperkt tot 1.600 kg. Niettemin worden geen beroepsfouten weerhouden ten aanzien van schipper of bemanningsleden.

AFVAREN VAN NETTEN

Er werd eveneens een advies uitgesproken inzake de aanvaring die zich voordeed tussen het span O.369 - O.141 en de coaster MS. Antwerpen. Ingevolge een foute koers van laatstvernoemd vaartuig werd het spannet van voornoemde treilers mee getrokken en ging verloren wat niet alleen materiële schade maar ook economische schade veroorzaakte.

In zijn advies laat de rijkscommissaris verstaan dat de oorzaak voor de aanvaring uitsluitend dient gezocht te worden in een niet tijdig uitwijken door de MS. Antwerpen. Bevelvoerder Seghers van de MS. Antwerpen heeft onvoldoende rekening gehouden met de bestaande situatie terwijl aan boord van de beide treilers geen beroepsfouten werden begaan.

VIER UITSPRAKEN

Vervolgens kwamen nog vier uitspraken aan de beurt met daaronder ondermeer het jammerlijk ongeval dat zich voordeed aan boord van de O.35 „Torbay” waarbij schipper Huys het leven verloor.

Feiten

Op 10.5.1984 is de O.35 „Torbay” uit de haven van Oostende vertrokken om de visserij te bedrijven in de omgeving van de Sandettebank. Op 11.5.1984 besloot schipper Huys R. de visserij te staken wegens het slechte weder en werd er koers gezet naar Boulogne om te schuilen.

Bij aankomst te Boulogne lag de N.709 „Marduyck” reeds afgemeerd langs de voor vissersvaartuigen voorbehouden aanlegsteiger. De O.35 werd langs zij de N.709 afgemeerd.

Wegens de slechte weersomstandigheden bleven beide vaartuigen op 12.5.1984 in de haven en werden er herstellingswerken uitgevoerd. Rond 20.00 u. à 21.00 u. begaven de schipper en de motorist van de O.35 zich naar het vlakbijgelegen strand om het weder buitengaats waar te nemen.

Omstreeks 22.00 u. begaf schipper Huys zich aan boord van de N.709 en vroeg aan schipper Verleene N. met hem mede te gaan om iets te drinken.

Volgens Verleene N. zijn zij samen eerst nogmaals naar het strand gegaan om daarna de herberg binnen te gaan.

Na een vijftal glazen bier gedronken te hebben, begaf schipper Verleene zich omstreeks 01.00 u. terug aan boord. Schipper Huys bleef in het café om nog iets te drinken met enkele lokale vissers. Op 13.5.1984 in de late voormiddag wou schipper Verleene terug afvaren en vroeg aan de bemanning van de O.35 of hun schipper nog niet wakker was.

Deze stelden vast dat de deuren van de brug gesloten waren. Met behulp van een ladder keken zij in de kajuit van de schipper en stelden vast dat hij er niet was, waarop men hem begon te zoeken.

Na de middag vond scheepsjongen Meseure D., op de ondertussen blootgekomen talud onder de steiger, de blauwe jumper en lederen pet van schipper Huys.

De plaatselijke politie werd verwittigd, die een duiker ter plaatse stuurden.

Het stoffelijk overschot werd in het slijk tussen de N.709 en de aanlegsteiger gevonden. Deze werd door de bemanning geborgen en overgebracht naar het dodenhuisje.

Op 15.5.1984 is de O.35, onder het bevel van schipper Vanhove Ludovicus, uit Boulogne afgevoerd met het stoffelijk overschot van schipper Huys R. aan boord en liep dezelfde dag om 23.30 u. de haven van Oostende binnen.

Beschouwingen

Het staat vast dat schipper Huys R. in gezelschap van zijn collega Verleene N. op 12.5.1984 omstreeks 22.30 u. aan wal is gegaan om iets te gaan drinken.

Schipper Verleene N. verklaarde dat hij rond 01.00 u. terug aan boord gekomen was en dat het toen H.W. was, zodat hij zonder moeilijkheden vanop de steiger op de bak van zijn vaartuig kon stappen. Op 12.5.1984 was het te

Boulogne H.W. om 22.08 u. en L.W. om 05.15 u. zodat het water toen reeds drie uur zakkend was en dat het zeker geen hoog water was zoals hij verklaarde.

Schipper Huys R., die omstreeks 03.00 u. wou aan boord komen, heeft dus ongetwijfeld de trap moeten gebruiken die naar de talud onder de aanlegsteiger leidt.

Uit de verschillende getuigenissen blijkt ook dat Huys R. naar alle waarschijnlijkheid om 03.00 u. aan boord is gekomen, maar achteraf de intentie gehad heeft zijn schip opnieuw te verlaten.

De vindplaats van de kledingsstukken geven geen indicatie over het verloop van de feiten.

Alle getuigen zijn het er over eens dat de schipper niet zwaarmoedig was, zodat een wanhoopsdaad uitgesloten is.

Het stoffelijk overschot vertoonde geen tekenen van geweldpleging, zodat misdadig opzet ook uitgesloten is.

De Raad neemt aan dat schipper Huys R. op de glibberige trap moet uitgegleden zijn en tussen de N.709 en de steiger terecht kwam en op jammerlijke wijze om het leven kwam.

TE DICHT NADEREN BOORTOREN

Eerste tenlastelegging

Feiten

Op 1 oktober 1984 heeft de bevoegde Britse Overheid de vertegenwoordiging van België bij de Britse Kroon kennis gegeven van een inbreuk door het Belgisch vissersvaartuig N.15 „De Kottens” op 10.8.1984 in de veiligheidszone rond een vaste installatie gevestigd op het Britse continentaal plat.

De N.15 „De Kottens” is binnen een afstand van 200 m. voorbijgevaren aan platform 49-17-B gelegen in positie 53°26'53"N en 2°19'59"E. Bedoelde overtreding is een inbreuk op art. 3 van het K.B. van 30 juni 1977 ter uitvoering van de wet van 24 november 1975 houdende goedkeuring en uitvoering van het verdrag van 1972 inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee.

Beoordeling

De Raad acht de schuld van betrokkene aan de hem ten laste gelegde feiten bewezen.

Schipper Vantorre L. gaf bedoelde overtreding overigens toe bij zijn verhoor door de zeevaartpolitie, niettegenstaande hij verklaarde in de veronderstelling te zijn dat de ankerboei een waakboei was die de 500 m. veiligheidszone rond de boortoren afbakende.

Tweede tenlastelegging

Feiten

Op 1 maart 1985 werd door de bevoegde Franse Overheid vastgesteld dat de N.15 „De Kottens” tussen 15.39 u. en 16.32 u. een zuidwestelijke koers volgde in de NE-lane van het verkeersscheidingsstelsel Dover Strait en daardoor een overtreding beging op voorschrift 10 b) i) van de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee.

Beoordeling

De raad acht de schuld van betrokkene aan de hem ten laste gelegde feiten bewezen.

Schipper Vantorre L. gaf bedoelde overtreding overigens toe bij zijn verhoor door de zeevaartpolitie op 24.4.1985.

Met het arrest van 19 september 1984 werd be-

trokkene door de Raad een schorsing van zijn brevet van 6 dagen opgelegd wegens twee gelijkaardige overtredingen op 5 en 19 november 1983.

Om deze redenen,

de Raad rechtdoende tegensprekelijk,

gehoord de Heer Rijkscommissaris in zijn vordering,

spreekt uit en zegt voor recht dat Vantorre Louis, houder van het brevet van schipper tweede klas, wegens:

– overtreding van art. 3 van het K.B. van 30 juni 1977 ter uitvoering van de wet van 24 november 1975, houdende goedkeuring en uitvoering van het verdrag inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, 1972, door het niet in acht nemen van de veiligheidszones binnen het Britse continentaal plat, en het niet in acht nemen van het B.a.Z. 1/41 1984 waarin de zeevarenden worden aangemaand het bestaan van de veiligheidszones in acht te nemen.

– overtreding van voorschrift 10 b) i) van de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee, goedgekeurd door de wet van 24 november 1975 (B.S. van 12 juni 1976),

gestraft wordt met een schorsing van 21 dagen.

TUCHTLOOSHEID AAN BOORD VAN DE Z.72 „AQUARIUS”

Feiten

Op 25.1.1985 werd door Brouckaert Willy, reder van de Z.72 „Aquarius”, klacht neergelegd bij de zeevaartpolitie tegen Savels Ivan, matroos aan boord van de Z.72, omdat deze op 17.1.1985 zonder regelmatige opzegging zijn vaartuig te Hantsholm (Denemarken) verlaten had.

De feiten zijn een inbreuk op art. 22 van de wet van 5 juni 1928, houdende tucht- en strafwetboek voor de Belgische koopvaardij en zeevis-

serij.

Beoordeling

De Raad acht de schuld van betrokkene aan de hem ten laste gelegde feiten en zegt voor recht dat Savels Ivan, houder van het brevet van schipper kustvisserij, wegens overtreding van art. 22 van de wet van 5 juni 1928, houdende tucht- en strafwetboek voor de Belgische koopvaardij en zeevisserij, gestraft wordt met een schorsing van 5 dagen.

UITVAREN TEGEN SIGNAAL

Feiten

Op 10.4.1985 werd door de maritieme verkeersleider en de tijsseiner van het Loodswezen vastgesteld dat de O.231 „Carolus” tegen het signaal uitvaardde.

De feiten zijn een overtreding van het B.a.Z. nr. 1 van 3 januari 1985.

De B.a.Z. zijn bindend op grond van art. 27 § 4 van het K.B. van 4 augustus 1981, houdende Politie en Scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en stranden van de Belgische kust.

Beoordeling

De Raad acht de schuld van betrokkene aan de hem ten laste gelegde feiten bewezen.

Schipper Dierckens Bernard gaf bedoelde overtreding overigens toe bij zijn verhoor door de zeevaartpolitie.

Om deze redenen,

de Raad rechtdoende tegensprekelijk,

gehoord de Heer Rijkscommissaris in zijn vordering,

spreekt uit en zegt voor recht dat Dierckens Bernard, houder van het brevet van schipper tweede klas, wegens overtreding van B.a.Z. nr. 1 van 3 januari 1983 op grond van art. 27 § 4 van het K.B. van 4 augustus 1981, houdende Politie en Scheepvaartreglement voor de Belgische territoriale zee, de havens en stranden van de Belgische kust, gestraft wordt met een waarschuwing.

Restaurant-Traiteur

't Schuurke
GUIDO DEVOLDER-MINY

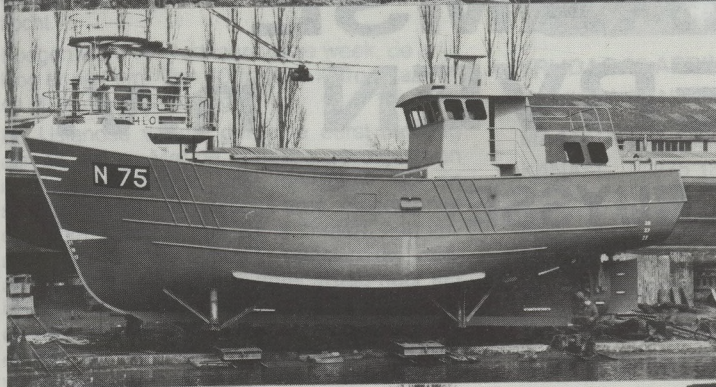
Voorhavenlaan 20, 8400 Oostende
(059)32.36.03

Een stemmig restaurant, steunend op een vaak bekroond vakmanschap, tussen Franse traditie en al wat het landelijke en vooral de zee kan bieden.

Tafelhouder sinds jaren met mooie zaal ter beschikking. In het hart van Oostende. Met bijhorende receptiezaal. Plaats voor 20 tot 600 personen. Vraag inlichtingen.

VIJF EN TWINTIGSTE VISSERSVAARTUIG GEBOUWD OP DE SCHEEPSWERVEN TE OOSTKAMP

Boven: Alain Rathé, de nieuwe reder, in het gezelschap van vader Jules en directeur Jaak Van der Cruysse van de scheepswerf. De N.75 „SARVY” gekiekt voor de tewaterlating donderdagmorgen.

OOSTKAMP, DONDERDAG 24 APRIL 1986

Het is weer zover, het 25° vissersschip loopt van stapel op de WEST-VLAAMSE SCHEEPSWERVEN N.V. A. VAN DER CRUYSSSE.

De bouw van het nieuwe kustvaartuig „N.75” „SARVY” genaamd van de rederij p.v.b.a. CARDIJN uit Nieuwpoort werd opgestart op 20 november 1985.

Het vissersschip is uitgerust voor de bokkenvisserij en heeft volgende hoofdafmetingen en capaciteiten:

- lengte over alles 19,30 m
- lengte tussen de loodlijnen 16,42 m
- breedte op spant 6,20 m
- holte in de zijde 2,80 m
- diepgang achter 2,70 m

inhoud visruim ± 30 m³

bunkerinhoud brandstof ± 20 m³

drinkwater ± 4 m³

bruto tonnenmaat minder dan 70 GT

Het schip heeft volgende indeling:

- voorpiek met aanvaringsschot
- nettenruim voor het bergen van netten en allerhande materialen met daaronder een drinkwatertank van ± 4 m³
- visruim met capaciteit van 30 m³
- dwarsbunker voor brandstof
- machinekamer voor de hoofdmotor en allerhande hulpwerktuigen
- logies, bemanningsverblijf met slaapplegenheid voor 4 man
- achterpiek met afdeling voor de stuurmachine.

Bovendecks hebben we:

- bovenbouw met kombuis, toilet en douche
- de stuurhut waarin alle controle en bedieningstoestellen alsook de navigatieapparatuur zullen geplaatst worden
- onder de brug is er een afzonderlijke ruimte voorzien voor de vislier.

De hoofdmotor wordt een CUMMINS TYPE KT - 1150 - M scheepsdiesel met een vermogen van 300 PK, 1800 t/min gekoppeld aan een REINTJES keerkoppeling type WAF 360 met reductie 6,63/1.

De bronzen vierbladschroef Ø 1500 zal draaien in een kortstraalbuis van het merk HODI.

Er wordt een vislier van het merk Brusselle geplaatst.

Het casco is ontworpen en gebouwd volgens de reglementering van de Belgische Zeevaartinspektie.

Het schip is volledig gelast en de aangewende staalsoort is van het type scheepsbouwkwaliiteit.

Het vaartuig werd gebouwd in samenwerking met Scheepswerven DE GRAEVE Zeebrugge dewelke zich verder zal gelasten met de afbouw en optuig ervan.

Sedert 3 1/2 jaar bestaat er een heel goed geslaagde samenwerking tussen de WESTVLAAMSE SCHEEPSWERVEN NV en SCHEEPSWERVEN DE GRAEVE.

Samen hebben beide werven nog meerdere projecten op het oog en er bestaat een onderlinge overeenkomst dat de samenwerking in de toekomst wordt voortgezet.

HISTORIEK

De Westvlaamse Scheepswerven n.v. werden opgericht in 1948 door wijlen Achiel Van der Cruysse.

Na de tweede wereldoorlog was er veel vraag naar binnenschepen omdat de Duitsers oorlogschade moesten terugbetalen voor het geleden verlies van onze vloot.

Het ene binnenschip na het andere liep van stapel zodat op onze werven tussen 1949 en 1960 - 33 binnenschepen afgebouwd werden. Toen ik (aldus dhr. Jaak Van der Cruysse dir.) op de Westvlaamse Scheepswerven als jong afgestudeerd ingenieur aankwam was er nog een grote vraag naar binnenschepen. De economische toestand was gezond; de vraag naar schepen overschreed het aanbod.

Zo bouwden we in 1962 en 1963 slechts okkasioneel vissersschepen, nl. de Z.559 en de Z.500 (De Gudrun en De Hoop).

In 1967 echter bouwden we ons laatste binnenschip voor België; de geldende renten voor de bouw van binnenschepen waren te hoog opgelopen om zonder staatssteun nog schepen te kunnen bouwen. Het aantal gebouwde binnenschepen op dat ogenblik liep reeds op tot 52.

De periode van 1967 tot 1970 hebben we overbrugd met de reparatie, sportvisseringsschepen, pleziervaartuigen en rondvaartbootjes o.a. voor de Reien van Brugge.

In 1971 bouwden we voor twee Nederlandse opdrachtgevers twee estuariere schepen nl. „Dolfijn” en „Rio Y Mar”.

Pas in 1972 kwam de volledige doorbraak in de visserij. We bouwden achtereenvolgens de Z.14 - Z.16 - Katwijk 24 - N.3 - N.15 - O.186 - O.33.

In 1975 waren de vette jaren in de visserij voorbij en konden we geen bestellingen meer in de wacht slepen. Het aantal binnenschepen in België nog 7.500 in 1960 was afgeslankt tot ± 2.500 in 1975.

Dit was te wijten aan de economische crisis en de concurrentie van de spoorwegen.

De vrachtprijzen waren laag, de jongere generatie zag betere perspectieven aan de wal en een rustiger leven. Daarbij kwam nog dat binnenschippers een slopingspremie kregen om de reeds ongezonde concurrentie in de binnenvaart te saneren.

De binnenschippers zagen het haast niet meer zitten; een deel van onze vloot (de beste schepen) werden verkocht aan de Nederlanders die gemakkelijker kredieten en staatssteun kregen.

Ondertussen werd onze infrastructuur verbeterd en onze vloot slankte meer en meer af. Toen moesten we het over een andere boeg gooien.

In 1975 hadden we een opdracht voor een sleepboot stuwer en voor een Belgische firma kregen we een zuigbagger in opdracht; door de goeie samenwerking die we toen hadden met een Duitse firma was het te danken dat we de ene zuigbagger na de andere in opdracht kregen (o.a. bestemming Indonesië).

Het Deutsche Wirtschaftswunder was plots ook voorbij, en er werd op ge- waakt dat de zuigbaggers zoveel mogelijk in Duitsland uitbesteed werden.

In 1976 echter kregen we twee vedetten in opdracht voor toeristische rond- vaarten op de Seine nl. de „Rhone” en de „l'Aven” (mij. Paris Tour - Eifel).

Verder moesten we het stellen met van alles wat, zoals een opmetings- vaartuig, motorjachten, rondvaartbootjes, vlotter en pontons, 2 plezier- bootjes, werkpontons en allerhande metaalkonstrukties.

In 1979 kwam er weer beweging in de visserij en we bouwden achtereen-³

volgens de Z.296 - Z.44 - Z.43 - Z.47 - Z.53 - Z.300 - Z.39 - Z.48 - N.52 - O.137 - Z.80 - Z.76 - Z.122 - Z.54 - Z.93 - N.58 en nu uiteindelijk onze laat- ste aanwinst voor de visserij de N.75 „SARVY” (het vijf en twintigste vis- sersschip op onze werven gebouwd).

We zijn tevens fier dat wij als binnenwerf onze positie hebben weten te ver- overen en te handhaven in de Belgische visserij. Nu is de situatie in de vis- serij ook niet meer zo rooskleurig. Voor de bescherming van de visserij heeft de EEG een regeling uitgedokterd nl.:

1) Quotavoorstellen: het evenredig aandeel van een hoeveelheid vissoort die mag gevangen worden per jaar, vb. contingentering voor België = ± 4.000 ton tong per jaar.

2) De kwantums: de hoeveelheid verminderen.

Deze beperkingsvoorstellen brengen natuurlijk een uitbreidingsremming van de vloot met zich mee.

Ons visserijbeleid in België is altijd zeer voorzichtig geweest (en maar best ook), maar nu komen we op een breekpunt waarop men zal moeten kiezen ofwel onze vloot verder te moderniseren, ofwel het risico te lopen dat onze kwantums opgevist worden vóór het einde van het jaar.

Voor het ogenblik mogen enkel nog kustvaartuigen en plankenvissers ge- bouwd worden.

Het is wel een feit dat men zal moeten opteren voor een scheepsbouwbe- leid dat erop waakt de vloot op peil te houden, de scheepswerven te laten verder werken, maar boven alles te voorkomen dat de vlootcapaciteit te groot wordt en aldus de rendabiliteit van het visserijbedrijf zou in gevaar brengen.

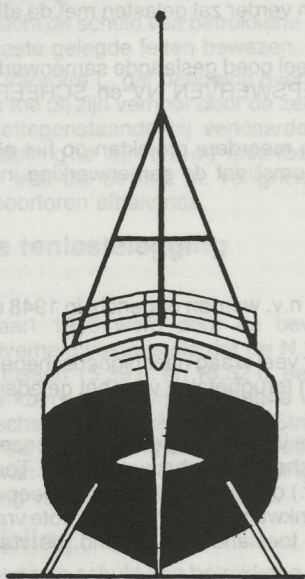
Voor wat betreft onze scheepsbouwactiviteit hebben we nog één kustvis- ser nl. de N.57 „TERRY” genaamd in aanbouw (19,30 m x 6,20 m x 2,80 m) en daarop volgend twee kleinere kustvaartuigen van 14,50 x 5 x 2,25 m.

Wij kunnen enkel maar hopen dat onze overheid, met name het ministerie van landbouw en dat van openbare werken een compromis zullen vinden om zowel het visserijbedrijf als de scheepswerven gezond te houden.

JAAK VAN DER CRUYSSÉ
Dir. West-Vl. Scheepswerven
Oostkamp

WEST-VLAAMSE SCHEEPSWERVEN n.v.

A. VANDER CRUYSSÉ

LEGEWEG, 8020 OOSTKAMP

☎ 050/35.83.60

Priv. 050/38.34.42

NIEUWBOUW VISKOTTERS

MARKT- EN VISMIJNECHOS

OOSTENDE

Donderdag reeds werd de visweek ingezet toen een Deense vangst van nagenoeg 200 bennen aangevoerd werd. Tegen de verwachtingen in haalde de kabeljauw en de gul hoge prijzen zodat een flink resultaat op het bord kwam. Ook vrijdag en maandag kregen we telkens een Deens vaartuig aan de afslag. De RI.11 speelde het zelfs klaar op in een tijdspanne van vijf dagen drie keer een vangst in de afslag te zetten. Telkens werden hoge prijzen bekomen, de beste evenwel noteerden we maandag toen kabeljauw tot 123 fr. en de gul boven de 100 fr. kregen. Een totale opbrengst van ruim 3 miljoen werd aldus bijeen verkocht.

Voor onze Westvissers was er weinig te vangen. Veel wijting en een weinig gul. Wijting waarvoor wel belangstelling bestond. Grote sortering kreeg 70 fr. en meer, de kleine sortering rond de 40 fr. Ook hier werden kabeljauw en gul duur verkocht.

De aanvoer van tong uit het kanaal was gespreid over vrijdag, maandag en woensdag. De prijzen schommelden tussen 265 en 320 fr. met bloktong als duurste sortering. Lappen kregen de minst hoge prijs maar kleine soorten bleven alweer rond de 280 fr. halen.

De westtongen waren nog een stuk duurder en stegen dinsdag tot 390 fr. Voor fijne soorten als griet, staart en tarbot bleef men ook een flinke prijs noteren. Grote tarbot tot 550 fr., de grote griet tot 380 fr. Staartvis kreeg tussen 190 en 355 fr. volgens de grootte.

Weinig pladijs waarvoor tussen 38 en 68 fr. betaald werd. Derde slag was minst duur, de grote platen werden aan de hoogste prijs verkocht.

Roggen waren vrij schaars deze week, de prijs loog er niet om. Van 40 fr. voor katrog naar bij de 90 fr. voor grote rog.

De IJslandse vangst geraakte eerst dinsdag aan de afslag. Met de nadelige gevolgen van dien. Lagere prijzen voor kabeljauw, gul en schelvis. Al zal het verschil voor schelvis niet erg groot geweest zijn. Dit is immers een vissoort waarvan de behoefte nogal gauw voldaan is. Er is immers veel meer vraag naar kabeljauw dan naar schelvis, ook al omdat de eerste soort beter te bekomen is, ook al moet er heel wat meer voor betaald worden. Schelvis kreeg tussen 50 en 65 fr. en waar de 4/5 van de vangst van de O.318 uit deze soort bestond werd uiteindelijk 1,7 miljoen besomd, dit voor 630 verkochte bennen.

Voor de kustvisserij was het eind voorgaande week iets gunstiger toen regelmatig kon gevangen worden. Toch bleven ook toen de vangsten veel te klein en de garnaalprijs te laag. Die schommelde toen tussen 100 en 126 fr. begin deze week, toen de aanvoer bijna tot nul herleid werd, liep die prijs weer op naar 200 fr. en meer. Tong blijkt nog schaarser te zullen zijn dan verleden jaar en toen was het al ver van vet.

VRIJDAG 18 APRIL 1986

	dag.	vis	tong	fr.
KANAAL				
Z.431	17	80	3.100	1.339.479
O.306	17	380	—	1.036.373
O.274	17	70	3.300	1.302.803

O.33	20	200	6.100	2.525.170
WEST				
Z.296	7	80	2.000	978.499
N.736	4	100	200	310.017
O.128/279	4	250	—	784.578
NOORDZEE				
RI.11	2	200	—	1.027.476

MAANDAG 21 APRIL 1986

KANAAL				
O.518	18	100	2.300	1.253.324
NOORD				
Z.66	14	250	1.000	1.319.610
NOORDZEE				
RI.11	2	—	—	1.4
WEST				
N.40	7	100	—	309.543
Z.502	8	260	—	665.662
N.597	7	140	—	348.220
N.708	9	140	—	372.173
N.709	8	110	—	408.901
O.51	18	150	6.600	2.864.462

DINSDAG 22 APRIL 1986

IJSLAND				
O.318	18	620	—	1.756.090
WEST				
O.427	7	20	300	199.557
N.525	4	60	100	188.824

WOENSDAG 23 APRIL 1986

WEST				
Z.296	3	25	400	320.246
Z.50	11	200	1.000	1.432.007
KANAAL				
Z.200	15	180	4.200	2.125.738

Verwachtingen

VRIJDAG 25 APRIL

MONKEY BANK: N.752 (150 m.)

MAANDAG 28 APRIL

KANAAL: O.275 (300 m.) - O.114 - O.499 - O.231 - Z.583 - O.118 - Z.183 - O.333

NOORD: Z.321 - Z.484

WEST: O.402

KREEFTENPUT: O.26

DINSDAG 29 APRIL

WEST: O.128/O.279

IJSLANDSE VISSOORTEN

Prijs per kg. op maandag 21 april 1986

Schelvis groot	53,00/	60,00
Mid. schelvis	49,00/	55,00
Kleine schelvis	54,00/	
Kabeljauw	66,00/	83,00
Gul	74,00/	76,00
Wijting	45,00/	
Schaat	72,00/	
Zeebaars	76,00/	
Witte leng	56,00/	
Schartong (Schotse schol)	80,00/	
Heilbot	194,00/239,00	
Koolvis	42,00/	52,00
Hondstong (mieten)	83,00/	
Zeewolf	85,00/	95,00
Staart	309,00/318,00	

VISAANVOER

NIEUWPOORT

	(1)	(2)	(3)	(4)
18 april	13		11.106	677.413
21 april	14		20.732	2.335.794
23 april	9		3.463	602.877

GARNAALANVOER

NIEUWPOORT

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
17 april	1		63	8.379	133	133
18 april	2		139	25.135	147	150
19 april	1		30	2.970	99	99
23 april	1		98	13.884	136	136

(1) Datum; (2) Vangsten; (3) Kgr.; (4) Fr.; (5) Minimum; (6) Maximum.

ZEEBRUGGE

tong vis dag. fr.

VRIJDAG 18 APRIL 1986

Z.189	KN	3.000	120	11	308.250
Z.198	KRP	100	70	17	1.913.250
Z.408	KN	3.600	150	14	1.527.418
Z.92	KN	5.500	400	18	2.697.012
Z.16	KN	3.000	210	13	1.716.394
Z.185	KN	4.500	350	17	2.831.030
Z.80	KN	3.000	100	16	1.438.580
N.36	KN	3.200	400	17	2.268.868
Z.55		100	30	—	187.450
					14.888.252

MAANDAG 21 APRIL 1986

Z.474	W	100	5	3	110.760
Z.162	KN	3.800	230	18	2.193.522
Z.571	N	500	500	15	1.719.680
Z.27	KN	3.000	200	17	1.553.540
Z.14	KN	6.500	350	18	3.268.114
Z.526	N	400	300	16	1.010.630
Z.307	KRP	400	60	17	428.420
Z.123	KRP	350	60	14	519.190
					10.803.856

WOENSDAG 23 APRIL 1986

Z.582	W	—	80	8	285.940
Z.580	W	200	40	8	209.850
Z.78	KN	4.000	200	17	2.238.440
Z.39	KN	3.400	500	18	3.147.390
B.5	N	1.400	200	10	1.532.040
Z.89	N	2.800	350	12	1.652.340
Z.509	—	—	200	8	698.450
Z.578	K	100	20	6	219.390
Z.568	K	100	20	6	234.900
					10.218.740

Reders, verzorgt uw vaartuigen. Deze nuttige kosten besparen u veel uit aan herstellingen, opslepingen en marktverliezen.

NIEUWPOORT

DONDERDAG 17 APRIL 1986

GARNAAL
N.782 63 kg. 8.379 fr.

VRIJDAG 18 APRIL 1986

VIS
O.494 221 kg. 14.110 fr.
N.172 1.784 kg. 92.808 fr.
N.49 261 kg. 16.116 fr.
N.723 1.875 kg. 96.271 fr.
N.738 3.758 kg. 185.640 fr.
N.700 229 kg. 17.137 fr.
N.152 251 kg. 17.904 fr.
N.106 160 kg. 6.370 fr.
N.590 192 kg. 23.702 fr.
N.88 184 kg. 13.325 fr.
N.575 782 kg. 57.781 fr.
N.22 227 kg. 27.681 fr.
N.58 1.182 kg. 118.498 fr.
GARNAAL
O.494 64 kg. 14.110 fr.
N.782 75 kg. 11.025 fr.

Op de vrijdagmarkt losten drie Westvaartuigen en tien vaartuigen van de kust samen ongeveer 11.000 kg vis, dit voor een totale waarde van 677.413 fr. Tong nr. 1 kreeg 268 à 274 fr./kg en tong nr. 2 301 à 304 fr./kg. Voor tong nr. 3 of bloktong werd 340 à 348 fr./kg betaald en voor tong nr. 4 of fruitong 336 à 344 fr./kg. Tong nr. 5 bekam 332 à 338 fr./kg en kleine tong 286 à 304 fr./kg. Grote tarbot werd tegen 606 à 620 fr./kg genoteerd, middenslag tarbot tegen 259 à 340 fr./kg, varia tegen 210 à 268 fr./kg en griet tegen 260 à 314 fr./kg. Voor staartvis werd 396 à 422 fr./kg opgetekend en voor tongschar 140 à 196 fr./kg. Grote pladijs kocht men tegen 3250 à 3500 fr. de ben aan, middenslag- of drielingpladijs tegen 2700 à 3000 fr. de ben en visjes tegen 1800 à 2100 fr. de ben. Voor vlaswijting werd 4250 à 4500 fr. de ben opgetekend en voor kongel 2000 à 2250 fr. de ben. Kabeljauw werd tegen 6750 à 7400 fr. de ben aan de man gebracht en gul tegen 4500 à 5400 fr. de ben. Voor grote wijting werd 3300 à 3400 fr. de ben opgetekend en voor kleine wijting 1850 à 2050 fr. de ben. Grote zandschar bekam 3280 à 3400 fr. de ben en kleine zandschar 2460 à 2600 fr. de ben. Rog die slechts in geringe mate werd aangevoerd kreeg volgende prijsnotering. Moerrog 4250 à 4500 fr. de ben, tilten 4000 à 4250 fr. de ben, scherpstaarten 3700 à 4000 fr. de ben en katrog 2700 à 3000 fr. de ben. Voor doorn- of speurhaai werd 3300 à 3500 fr. de ben opgetekend en voor zeehond 1800 à 2000 fr. de ben, wijl voor knorhaan 2700 à 2800 fr. de ben werd geboekt. Op de vrijdagmarkt verkocht eveneens de laatste aanwinst der Nieuwpoortse vissersvloot de N.58 „Pascin“ van reder Roland Vanhoutte en reder Walter 't Jaeckx. Voor de eerste reis slaagde dit vaartuig erin ongeveer 1180 kg vis aan wal te plaatsen voor een opbrengst van 118.498 fr. Voor de aangevoerde garnaal varieerde de marktprijs van 147 à 150 fr./kg.

ZATERDAG 19 APRIL 1986

VIS
O.494 123 kg. 2.170 fr.
GARNAAL
O.494 30 kg. 2.970 fr.

MAANDAG 21 APRIL 1986

VIS
N.52 4.112 kg. 840.032 fr.

N.512 4.299 kg. 263.005 fr.
N.350 1.316 kg. 139.993 fr.
N.736 1.049 kg. 49.586 fr.
N.49 302 kg. 56.161 fr.
N.700 459 kg. 97.845 fr.
N.106 274 kg. 33.639 fr.
N.563 5.671 kg. 392.038 fr.
N.22 725 kg. 80.543 fr.
N.88 285 kg. 53.862 fr.
N.152 350 kg. 77.436 fr.
N.788 412 kg. 43.649 fr.
N.590 286 kg. 75.391 fr.
N.58 1.192 kg. 134.852 fr.

Vijf vaartuigen van de West en negen kustvaartuigen losten op de maandagmarkt samen ongeveer 21.000 kg vis voor een waarde van 2.335.794 fr. Voor tong nr. 1 werd 262 à 268 fr./kg betaald en voor tong nr. 2 308 à 314 fr./kg. Tong nr. 3 of bloktong bekam 346 à 352 fr./kg en tong nr. 4 of fruitong 338 à 346 fr./kg. Tong nr. 5 haalde 334 à 342 fr./kg en kleine tong 278 à 286 fr./kg. Voor grote tarbot werd 405 à 548 fr./kg geboekt, voor middenslag tarbot 290 à 330 fr./kg, voor varia 190 à 270 fr./kg en voor griet 190 à 310 fr./kg. Voor staartvis noteerde men 315 à 360 fr./kg en voor tongschar 90 à 218 fr./kg. Vlaswijting kreeg 2750 à 3250 fr. de ben en kongel 2250 à 2700 fr. de ben. Grote pladijs werd tegen 2700 à 3000 fr. de ben aangekocht, middenslag- of drielingpladijs tegen 2200 à 2600 fr. de ben en visjes tegen 1300 à 2000 fr. de ben. Kabeljauw bekam 6600 à 7000 fr. de ben en gul 4300 à 5500 fr. de ben. Voor grote wijting werd 3800 à 4100 fr. de ben opgetekend en voor kleine wijting 1900 à 2200 fr. de ben. Grote zandschar haalde 2180 à 2300 fr. de ben en kleine zandschar 1660 à 1750 fr. de ben. Moerrog kocht men tegen 5200 à 5350 fr. de ben aan, tilten tegen 4700 à 4800 fr. de ben en

scherpstaarten tegen 4250 à 4500 fr. de ben, wijl voor katrog 2380 à 2540 fr. de ben werd genoteerd. Doorn- of speurhaai werd tegen 3750 à 3900 fr. de ben aan de man gebracht, zeehond tegen 3250 à 3500 fr. de ben en zandhaai tegen 1750 à 2000 fr. de ben. Er was op de maandagmarkt een ruime belangstelling vanwege de handelaars waar te nemen en voor alle aangevoerde soorten werd een dure prijsnotering bekomen.

WOENSDAG 23 APRIL 1986

VIS
N.350 753 kg. 112.682 fr.
N.590 263 kg. 41.132 fr.
N.575 586 kg. 115.092 fr.
N.22 234 kg. 57.010 fr.
N.88 192 kg. 40.804 fr.
N.152 254 kg. 39.034 fr.
N.700 321 kg. 90.118 fr.
N.58 617 kg. 93.050 fr.
N.106 141 kg. 13.955 fr.
GARNAAL
N.782 98 kg. 13.884 fr.

Negen kustvaartuigen losten op de woensdagmarkt hun vangst. Tong nr. 1 kreeg 275 à 282 fr./kg en tong nr. 2 300 à 312 fr./kg. Tong nr. 3 of bloktong bekam 337 à 346 fr./kg en tong nr. 4 of fruitong 342 à 347 fr./kg. Tong nr. 5 haalde 321 à 334 fr./kg en kleine tong 278 à 290 fr./kg. Voor varia werd 210 à 280 fr./kg genoteerd en voor griet 215 à 430 fr./kg. Grote pladijs werd tegen 70 à 80 fr./kg aangekocht, middenslag- of drieling pladijs tegen 3000 à 3250 fr. de ben en visjes tegen 1250 à 1600 fr. de ben. Alle prijsnoteringen op de woensdagmarkt bekomen waren lonend.

VERKOOPUUR IN DE STEDELIJKE VISMIJN VAN NIEUWPOORT

Het Schepencollege van Nieuwpoort heeft in zitting dd. 7 april 1986 als volgt beslist:

1. De verkoop op alle werkdagen blijft om 8 uur behouden.
2. De mogelijkheid tot verkoop op de werkdagen om 7 uur wordt geboden aan de vaartuigen waarvan de reders het wensen hun vangst om 7 uur te veilen. De vangst dient 24 uur vooraf op het bord der Stedelijke Vismijn te worden aangemeld. Het automatisch antwoordapparaat der Stedelijke Vismijn zal de aanvoer en het verkoopuur melden.
3. De verkoop van garnaal geschiedt iedere werkdag om 8 uur. De zaterdag wordt garnaal eveneens om 8 uur geveild.

Deze regeling treedt van maandag 21 april 1986 af in voege.

100 JAAR STEDELIJKE VISSERIJONDERWIJS: PROGRAMMA!

Het is uiteindelijk zo ver. Op zaterdag 3 mei gooit de John Bauwens haar deuren open. Het lang verwachte eeuwfeest staat kloek op de benen en vangt aan om 10 u. Een uurtje later is er een academische zitting die gevolgd zal worden door een verkwikkend aperitiefconcert. Na deze tonic kunnen alle smulpapen zich om 12 u. te goed doen aan een koud gastronomisch visfestijn! Om mee te lekkerbekken dient u wel vooraf graag in te schrijven. De deelname kan telefonisch bevestigd worden (059/70 40 19) en dat tot 28 april. De prijs voor deze drie-sterrenlunch wordt op 300 fr. gehouden. In de namiddag serveren we dan drie sprankelende shows. Om 14 u. presenteert het wandelend Oostends woordenboek dhr. R. De Snerck zijn hoogst te smaken woordenspel waarmee sympathieke prijzen te winnen zijn. Na het spelen, het zingen. Om 15 u. bewijst mevr. A. Thonon met het kooroptreden van Tonadissimo wat zingen is en dat het talent van haar groep zeker ver over de grenzen mag beluisterd worden. Na de Thonon nachtegaaltjes komt de groep Voekesjuus op het podium op en geeft reeds de aanloop tot de avondprogramma. De ontspanningsavond bloeit om 17 u. open met de play back-show van de humorist Luc Caals; lachen geblazen dus! Om 18 u. geeft dan de Oostendse zangeres met naam, Lucy Loes het startsein voor het laatste optreden van die dag. Lucy Loes en haar majoretten zullen hun beste beentje voorzetten, dus de ambiance is verzekerd. Niet vergeten dat tijdens alle optredens er ook simultaan nevenactiviteiten georganiseerd worden zoals o.a. Vlaamse kermis, barbecue, volksspelen, etc. 100 jaar Stedelijk Visserijonderwijs: een vol programma met voor iedereen iets. We zijn blij u te zullen begroeten en danken u nu reeds voor uw steun.

Tong- en pladijsprijzen

TONG

OOSTENDE

	21 april		22 april		23 april	
Lappen	269	289	272	275	265	276
Grote	270	325	326	340	310	316
3/4	315	360	370	387	350	365
Bloktongen	305	365	375	390	340	375
Vóór-kleine	295	330	340	345	310	330
Kleine	280	320	290	295	290	295
Slips	275	290	280	295	280	292

ZEEBRUGGE

Grote	267	299	275	284
Bloktongen	305	327	313	316
Fruittongen	294	351	339	376
Schone kleine	289	340	349	388
Kleine	278	310	315	348
Tout petit	282	292	287	311
Slips	270	282	277	283

NIEUWPOORT

Tong I	262	268	275	282
Tong II	308	314	300	312
Tong III	346	352	337	346
Tong IV	338	346	342	347
Tong V	334	342	321	334
Slips	278	286	278	290

PLADIJS

OOSTENDE

	21 april		22 april		23 april	
Platen	65	68	69	75	40	74
lek (groot-klein) ...	60	66	69	75	40	42
Derde slag	45	46	39	40	49
Platjes	38	48	38	42	33	47

ZEEBRUGGE

I	26	57	58	72
II	26	57	50	74
III	26	57	45	55
IV	26	37	28	33
V

NIEUWPOORT

Moeien
Platen	54	60	70	80
3e slag	44	52	60	65
Platjes	26	40	25	32

BOUWSTOP OF NIET HANGT AF VAN EVOLUTIE IN VISKWOTA

We kunnen het inderdaad zo uitdrukken dat de bouwstop bij de bokkentreilers in feite afhangt van de evolutie in de vangstkota. Indien voor het ogenblik een bouwstop voor de bokkentreilers noodzakelijk geacht wordt is het inderdaad omdat niet voldoende viskwota voor bepaalde vissoorten aanwezig zijn. Zaaian naar de zak heet dit en dit is een zeer verstandige regel. Wij staan dan ook achter elkeen die voorstander is van de uitvoering van deze regel. Als er te veel biggen zijn wordt de speling inderdaad dun.

We kennen zo ongeveer allemaal de Nederlandse viskwotamiserie, omdat men daar de vrije teugel gelaten heeft aan de bouwwoede, kotters van 37 tot 40 meters met motoren van meer dan 3000 PK. en navenante boomkorwijdten. Maar toen waren er nog voldoende grijze viskwota, namelijk vangsten die wel fiscaal geregistreerd werden en waarop de vismijnrechten betaald werden, maar die niet in de doorgeefcijfers aan de EEG te Brussel voorkwamen. De kruik gaat echter zo lang te water tot ze breekt en die breuk kwam er met de EEG-inspecteurs, die de vuile was aan de draad hingen. Het gevolg voor de Nederlandse boomkottervisserij is dan ook katastrofaal. Met het verplicht stilliggen die elkeen opgelegd wordt komen er nog weinigen aan hun trekken. Gelukkig is daar nu de verminderde gasolieprijs die een plaaster is op de wonde, zodat de pijn misschien dragelijker wordt.

We herhalen dat we hier voor België achter de bouwstop staan. Deze bouwstop geldt niet voor de plankenvissers en voor de kustvisserij. We staan des te feller achter de bouwstop omdat, in het licht van de onverwachtse grote tongaanvoer rond de jaarwende en ook thans weer, zelfs België gevaar loopt door haar viskwota voor de bokkennisser heen te duikelen. Ook voor ons komt er dan vangstverbod in bepaalde gebie-

den, dit voor de zo begeerde tong.

Ondertussen vernamen we dat er reeds terug achttien aanvragen binnen liepen voor de bouw van een bokkentreiler. Daaronder zijn er wel enkele ingediend omdat bepaalde reders hoorden van bouwaanvragen door anderen ingediend en dat ze er ook wensten bij te zijn. Trouwens een bouwaanvraag indienen verplicht nog altijd tot niets, maar indien men bij de eersten is en de mogelijkheid zou er inzitten dat er voor enkele vaartuigen het licht op groen zou kunnen gezet worden, dan kan men desgevallend zijn kans waarnemen. Alhoewel er bij het toekennen van een bouwaanvraag nog altijd een voorrangregel geldt, namelijk dit van vervanging van een bestaande bokkentreiler die dan buiten de Gemeenschap moet verkocht worden, of gesloopt of voor sportvissersdoeleinden. Het is anderszijds eveneens duidelijk dat men ook rekening houdt met de vangstcapaciteit van de oude en nieuwe bokkentreiler.

OP DE WACHTLIJST:

De aanvragen voor de bouw van een nieuwe bokkentreiler worden dus op een wachtlijst geplaatst. Voor het ogenblik is er nog geen sprake van het toekennen van nieuwe bouwvergunningen, zodat het dan ook geen verwondering dient te baren dat tijdens de laatste zitting van het Technisch Comité de aanvragen voor toekening van een scheepskrediet van de dagorde afgevoerd werden. In september komt dit terug op de dagorde, maar voor nieuwelingen waar het niet om vervangingen gaat, zal er wel niets uit de bus komen... We besluiten met achter de stelling van de Rederscentrale te staan om te beletten dat we, door het zorgeloos toekennen van scheepskredieten voor bijkomende bokkentreilers, we aan overcapaciteit zouden lijden met al de nare gevolgen van dien.

DEENSE VISSERIJDELEGATIE TE OOSTENDE

Onder leiding van de heer Reslev, die op de Deense Ambassade te Brussel de visserij onder zijn bevoegdheid heeft, zal een delegatie uit Denemarken de Rederscentrale en de visafslag bezoeken. Zowel de werking van de Rederscentrale als deze van de visafslag zal in de belangstelling komen bij de bezoekers. Of zij hierbij veel zullen leren, daar hebben we het raden naar, want in feite was Denemarken, minstens vóór de intrede van Spanje, de voornaamste aanvoerder van vis in de E.E.G. en is dit land ook toegekend voor haar vooruitstrevende visserijtechnieken. De Deense vissers zijn ook uitzonderlijke wrakvissers en jammer genoeg, praktisch de enigen in de E.E.G. die nog gaan vissen voor vismeeldoeleinden. Van tijd tot tijd komt er een Deense wrakvisser in de Oostendse afslag verkopen, en krijgt er goede prijzen voor zijn kabeljauwsoorten. Het ware dan ook verrassend goed, mocht er een Deens vaartuig op deze dag aan de afslag zijn, zoals dit reeds enkele weken de vrijdag het geval is. Tot bij het ter perse gaan hebben we hierover echter nog geen nieuws.

FRANKRIJK

■ Een reder uit de Franse vissershaven Paimpol, bepaalde in zijn laatste wils dat er ten gunste van de 18 verdrinken vissers van de „Sneekar-Artic” 52 missen zouden gehouden worden ter hunner nagedachtenis. Met het overlijden van betrokkenen heeft zijn weduwe nu een check van nagenoeg 19 duizend B.fr. overhandigd aan de maritieme overheid van Paimpol opdat de laatste wilsbeschikking van haar man zou uitgevoerd worden.

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Nieuwpoort		Nieuwpoort	
	21 april	21 april	21 april	21 april	22 april	22 april	22 april	22 april	23 april	23 april	23 april	23 april	21 april	21 april	23 april	23 april
Tarbot groot	450	550	545	526	456	532	549	585	405	548
Tarbot middel	370	410	403	450	399	380	417	408	499	290	330
Tarbot klein	270	310	270	360	333	347	297	363	301	370
Griet groot	325	377	304	338	375	361	388	341	444	310	210	280
Griet middel	280	348	253	294	292	306	303	358	312	419	190	215	430
Griet klein	189	246	171	259	245	280	247
Schelvis groot
Schelvis middel
Schelvis klein
Heek groot
Heek middel
Heek klein
Lom
Leng	70	79
Rog I	89	99	78	94	104	107
Keilrog	86	100	94	96
Rog	87	106
Tilten	68	87	82	87	91	100	68	74	94	96
Scherpstaart	49	70	100	116	72	79	94	110	86	90
Halve mans	56	85	68	95	56	38	49	50	57
Teelt	70	81	47	56
Katrog	10	15	18	34	46	50
Kabeljauw	100	123	82	96	98	92	104	132	140
Gul (groot)	81	109	81	83	100	86	92	110
Gul (middel)	76	103	77	80	99	78	87	86
Gul (klein)	46	92	40	64	70	54	62
Hozemondhamme	190	355	226	354	354	275	374	210	333	315	360
Wijting groot	69	77	69	100	64	76	54	88	76	82
Wijting klein	35	39	24	42	35	23	37	38	44
Schar	21	55	20	27	47	19	58	20	30	35	46
Steenschol	54	177	43	143	97	167	57	177	36	172
Zeehaai	70	92	35	40
Hondshaai	60	64	72	56	62
Doornhaai
Pieterman
Makreel
Horsmakreel
Zeekreeft
Schaat
Zeebaars (klipvis)
Kongeraal	45	54	45	54
Schartong	90	178
Volle haring
IJle haring
Haringshaai
Steenholk	35	53	50	22	31
Heilbot
Steur
Koolvis
Zeewolf	85	132
Pollak	55	65
Zonnevis
Koningsvis
Vlaswijting	69	107
Zeeduivel
Schotse schol	26	59	41	60
Zeehond	30	54	57	65	70
Bot	11	16
Rode Poon (roobaard)	56	100
Grauwe poon (knorhaan)	55	63	37	42	25	45	30	34	50	56
Rode knorhaan	82	127	91	115
Posten	21	27	40	42

NEDERLAND

IJMUIDEN

Aan de maandagmarkt van 14 april werd aangevoerd: 14.680 kg. tong; 60 kisten tarbot en griet; 199 kisten kabeljauw; 603 kisten wijting; 3.059 kisten schol; 77 kisten schar; 85 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: tarbot 32,14-29,41; grote tong 17,74-17,14; grootmiddel tong 20,00-18,79; kleinmiddel tong 20,66-19,75; tong één 20,61-19,94; tong twee 17,99-16,88.

Per 40 kg.: tarbot 1.088-852; griet 974-820; kabeljauw één 280-238; kabeljauw twee 250-196; kabeljauw drie 232-202; kabeljauw vier 240-202; kabeljauw vijf 240-174; schol één 142-130; schol twee 140-132; schol drie 144-132; schol vier 124-107; wijting vier 152-108; schar 122-80; bot 45-44; wolf 266-188; kuit 96-65; steenbolk 148; hammen met kop 308; roggen 222-152; tongschar 520-322.

De besommingen waren: HD 10 f 3.500; KW 4 + KW 149 f 25.600; KW 22 f 54.800; KW 22 f 54.800; KW 25 f 82.200; KW 26 f 27.700; KW 34 f 32.400; KW 36 f 61.900; KW 45 f 72.500; KW 51 + 221 f 32.800; KW 88 f 33.300; KW 113 f 27.300; KW 145 f 26.600; KW 152 f 4.600; KW 173 f 4.000; KW 189 f 43.500; KW 214 + 224 f 13.600; UK 28 f 5.100; UK 56 f 52.200; IJM 115 f 21.600; IJM 152 f 6.200; verder twee Texelaars en drie IJmuidenaren met gezamenlijk f 100.000 aan besomming.

Aan de woensdagmarkt van 16 april werden aangevoerd: 150 kg. tong; 2 kisten tarbot en griet; 57 kisten kabeljauw; 556 kisten wijting; 155 kisten schol; 31 kisten schar en 5 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: tarbot 29,60; gr. tong 19,20-10,00; grm. tong 22,00-21,40; klm. tong 22,00-20,60; ééne 19,80-19,20; tweeën 17,20-17,00.

Per 40 kg.: tarbot 1.008-800; griet 776-688; kabeljauw één 260; kabeljauw twee 254-224; kabeljauw drie 250-232; kabeljauw vier 242-232; kabeljauw vijf 242-210; schol één 134; schol twee 140-128; schol drie 132-124; schol vier 126-104; wijting drie 138-122; wijting vier 106-90; schar 138-80; bot 41-49; tongschar 336.

De besommingen waren: HD 10 f 5.700; KW 77 f 370; UK 27 + UK 137 f 18.600; UK 90 +

VD 54 f 21.300; VD 6 f 19.700; VD 19 + VD 73 f 9.400; YE 25 f 1.100.

Aan de donderdagmarkt van 17 april werden aangevoerd: 80 kg. tong; 1 kist tarbot en griet; 305 kisten kabeljauw; 758 kisten wijting; 80 kisten schol; 36 kisten schar; 15 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: gr. tong 18,40; grm. tong 22,40; klm. tong 22,60; ééne 20,60; tweeën 17,60.

Per 40 kg.: tarbot 976-792; griet 736; kabeljauw één 246-216; kabeljauw twee 254-244; kabeljauw drie 224-220; kabeljauw vier 232-216; kabeljauw vijf 240-220; schol één 162; schol twee 154; schol drie 148-142; schol vier 108-92; wijting drie 128-106; wijting vier 108-92; schar 140-76; bot 38-36; poon 110-92.

De besommingen waren: HD 5 f 7.500; KW 12 f 2.800; KW 51 + KW 221 f 39.200; UK 27 + UK 137 f 10.400; UK 90 + VD 54 f 11.400; VD 19 + VD 73 f 29.200; VD 20 f 6,00; VD 128 f 24.490; IJM. 154 f 15.500.

Aan de vrijdagmarkt van 18 april werd aangevoerd: 9.410 kg. tong; 64 kisten tarbot en griet; 220 kisten kabeljauw; 3 kisten schelvis; 1.723 kisten wijting; schol; 283 kisten schar en 119 kisten diversen.

Prijzen in guldens. Per 1 kg.: tarbot 31,10-30,66; grote tong 17,28-16,17; grootmiddel tong 19,76-19,07; kleinmiddel tong 20,04-19,11; tong één 19,57-19,08; tong twee 17,66-16,34 en zalm 22,00.

Per 40 kg.: tarbot 1.224-852; griet 899-810; kabeljauw één 346-276; kabeljauw twee 270-238; kabeljauw drie 252-212; kabeljauw vier 250-206; kabeljauw vijf 236-180; schelvis vier 212-210; schol één 140-116; schol twee 140-12; schol drie 144-116; schol vier 124-82; wijting drie 122-84; wijting vier 106-72; schar 94-62; roggen 182-162; kleine kreeft 1.000,00; poontjes 126-55; bot 41-33; haai 258; tongschar 513-285.

De besommingen waren: HD 10 f 2.400; KW 77 + UK 48 f 14.000; SL 1 f 58.000; UK 27 + UK 307 f 10.000; UK 80 + UK 137 f 26.000; UK 90 + VD 54 f 2.000; UK 135 + UK 145 f 22.000; UK 141 + UK 142 f 24.000; VD 6 f 1.000; VD 19 + VD 73 f 4.000; VD 20 f 2.000; verder vijf Goedereders f 320,00; zes Texelaars f 159.000; 8 IJmuidenaren met f 104.000 aan besomming.

GOEDEREDE

DONDERDAG 17 APRIL 1986

VISSOORT	KGS	Guldens	Gem.
Tong gr			17,04
Tong gm			19,02
Tong km			19,16
Tong I			19,06
Tong II			16,83
Tarbot I			33,67
Tarbot II			26,67
Tarbot III			23,10
Tarbot IV			21,31
Tarbot afw			15,62
Griet I			21,58
Griet II			20,07
Kab 1 (G)			5,00
Kab 2 (G)			5,28
Kab 3 (G)			4,97
Kab 4 (G)			4,92
Kab 5 (G)			4,61
Kab (afw)			50
Wijt. 3 (G)			3,08
Wijt. 4 (G)			2,77
Schar 1/D			2,10
Schar 2/D			2,13
Poon 2			2,30
Rog I			5,39
Rog II			4,24
Koolv. 1 (G)			3,50
Schel. 3 (G)			4,00
Bot			97
Tongschar			10,00
Schol 1 (O)			3,06
Schol 2 (O)			3,19
Schol 3 (O)			3,05
Schol 4 (O)			2,48
Haai + P			4,00
Krab			2,74
Kuit/Lever			1,61
Steenbolk			3,12
Paling			16,29

REPARATIE
MONTAGE
ONDERHOUD
SERVICE

en dat
24 uur per dag...

Stork Gears & Services B.V.

FABRIKANT VAN 'KUYPERS'
TANDWIELKASTEN
KEERKOPPELINGEN
ASLAGERS
STUWBLOKKEN

Pannerdenstraat 3-9, 3087 CH Rotterdam (Waalhaven)
Postbus 5420, 3008 AK Rotterdam.
Telefoon (010) 299822, b.g.g. (010) 299649
Telex 28183

NEDERLAND

Diversen	4,79
Garn. exp. 2	4,97
Garn. bnl. 2	5,18
TOTAAL:	124.190 735.089

COLIJNSPLAAT

Diversen	11,67
Garn. exp. 1	6,36
Garn. exp. 2	5,21
Garn. bnl. 2	5,35
TOTAAL:	25.409 116.473

VRIJDAG 18 APRIL 1986

VISSOORT	KGS	Guldens	Gem.
Tong gr		16,71	
Tong gm		18,91	
Tong km		18,98	
Tong I		18,51	
Tong II		16,99	
Tarbot I		28,77	
Tarbot II		24,24	
Tarbot III		22,00	
Tarbot IV		21,12	
Tarbot afw		14,37	
Griet I		20,39	
Griet II		21,31	
Schol 1 (G)		2,77	
Schol 2 (G)		2,54	
Schol 3 (G)		2,60	
Schol 4 (G)		2,34	
Kab 1 (G)		4,50	
Kab 2 (G)		4,86	
Kab 3 (G)		4,93	
Kab 4 (G)		4,72	
Kab 5 (G)		3,78	
Kab (afw)		50	
Wijt. 4 (G)		2,21	
Schar 1/D		2,00	
Schar 2/D		1,98	
Poon 2		1,73	
Poon zw		1,70	
Rog I		4,84	
Rog II		3,69	
Koolv. 1 (G)		3,00	
Schel. 3 (G)		4,12	
Bot		90	
Zalm-Forel		18,77	
Tongschar		9,23	
Schol 1 (O)		2,89	
Schol 2 (O)		2,80	
Schol 3 (O)		2,73	
Schol 4 (O)		2,31	
Haai + P		4,62	
Krab		2,58	
Kuit/Lever		1,90	
Steenbolk		2,85	
Paling		6,17	
Diversen		5,50	
Garn. bnl. 2		4,97	
TOTAAL:	194.028	1.239.108	

DINSDAG 15 APRIL 1986

VISSOORT	KGS	Guldens	Gem.
Tong II		18,50	
Griet II		18,50	
Kab. 3 (G)		6,57	
Kab. 4 (G)		5,88	
Kab. 5 (G)		5,88	
Schar open		2,80	
Schar 2/D		2,28	
Bot		67	
Zalm-Forel		7,83	
Schol 4 (O)		2,94	
Paling		17,50	
Diversen		4,33	
Garn. exp. 1		6,16	
Garn. exp. 2		5,03	
TOTAAL:	9.355	46.823	

DONDERDAG 17 APRIL 1986

VISSOORT	KGS	Guldens	Gem.
Tong gr.		17,03	
Tong gm.		19,16	
Tong km.		19,06	
Tong I		18,86	
Tong II		16,64	
Tarbot II		19,90	
Tarbot III		19,00	
Tarbot IV		18,97	
Tarb./griet		16,00	
Griet I		18,69	
Griet II		16,80	
Schol 4 (G)		2,53	
Kab. 2 (G)		5,21	
Kab. 3 (G)		5,00	
Kab. 4 (G)		4,68	
Kab. 5 (G)		4,61	
Kab. (afw.)		1,00	
Wijt. 4 (G)		3,36	
Schar open		1,81	
Schar 2/D		1,66	
Bot		78	
Zalm-Forel		6,00	
Schol 2 (O)		3,34	
Schol 3 (O)		3,09	
Schol 4 (O)		2,29	
Krab		2,64	
Paling		16,53	

■ In totaal werd in het jaar 1985, 23 vangststoppen voor Nederlandse visserijen door de EEG uitgevaardigd, telkens omdat de kwota bereikt waren. Dit is praktisch de helft van de totale vangststoppen die in de ganse EEG opgelegd werden. Ondertussen kan de Nederlandse visser niet begrijpen dat bepaalde kwota door andere landen niet volgevestigd worden. Ze besluiten hieruit dat de kwota slecht verdeeld zijn en dat sommige landen te veel krijgen en zij zelf te weinig. Volgens sekretaris Dirk Langstraat van de Nederlandse Visserijorganisatie zou de EEG er moeten voor zorgen dat deze niet opgebruikte kwota ten dienste gesteld worden van de visserij van die landen die slecht bedeed zijn geworden aan kwota. Dit werd door betrokkenen onder meer op de EEG-Visserijkonferentie die in Groot-Brittannië te Glasgow gehouden werd uiteengezet.

SCHOTLAND

■ Volgens de Schotse Redersorganisatie bestaat de EEG ongeveer 1% van haar landbouwbudget aan de visserij. Het is niet de eerste maal dat we wijzen op de stiefmoederlijke behandeling van de visserij tegenover de landbouw. Daarbij zit men dan nog met een verschrikkelijke kostelijke boterberg en vleesberg van overproductie waarbij de landbouwers voor hun produkten altijd het volle pond krijgen van de EEG. Daar is er geen spraak van een, ten overstane van de commerciële prijs, sterk verminderde opvangprijs zoals dit wel in de visserij het geval is, zodanig zelf dat men op een bepaald ogenblik verplicht wordt naar een andere visserij over te schakelen omdat men praktisch niets meer krijgt van de opvang. Met de toetreding van Spanje en Portugal tot de EEG heeft de visserij, onder dit oogpunt, toch wel aan belangrijkheid in de EEG gewonnen, maar of men hiermede rekening zal houden om evenredig meer te besteden aan de visserij, is meer dan twijfelachtig.

LIPS n.v. *scheepsschroeven*

KERKSTRAAT 46 - 2720 ZWIJNDRECHT/ANTWERPEN

☎ 03/252.73.42

REPAIR, SERVICE AND SALES

LIPS PROPELLER WORKS DRUNEN - HOLLAND

Agent :

JAMES A. LAMBERT

Werfkaai 43,

8380 Zeebrugge

☎ (050) 54.64.26

Privé : (02) 731.74.66

WERELDNIEUWSJES VISSERIJ

DE FRANSE KREEFTJESVISSERS WEIGEREN MAASWIJDTE 60 MM. TE AANVAARDEN

We deelden reeds mede dat vanaf 1 juli 1986 voor de langoestinevissers uit de Golf van Gascogne de maaswijdte van hun netten op 60 mm. zal moeten gebracht worden. Officieel is de maaswijdte thans 50 mm., maar betrokken vissers doen het nog altijd met netmaaswijdten tussen de 40 en 45 mm.! Men kan dus best begrijpen dat men niet van plan is om zo maar in één enkele keer van, laat ons zeggen 42 mm. naar 60 mm. over te stappen. De vissers wensen in geen geval toe te geven aan Brussel, en verklaren zich bereid om zich met alle mogelijke middelen te verweren tegen de invoering van de 60 mm. Ten hoogste zouden ze bereid gevonden worden de algemene toepassing van de 45 mm. (!) te aanvaarden, niettegenstaande de... 50 mm. reeds sinds 1971 van toepassing is! Voor wie de Fransen uit het zuiden en uit het Baskisch gedeelte van Zuid-Frankrijk kent, weet dat deze voor een opstandje niet uit de weg gaan.

Volgens de wetenschapsmensen wordt het absoluut geen drama voor de vissers, wel integeendeel. Men heeft berekend dat een verhoging van 40 mm. tot 50 mm. slechts 10% minder zou uitmaken in gewichtsaanvoer en iets meer dan 4% in waarde. Wanneer echter tot 60 mm. overgegaan wordt dan zou dit 30% in gewichtsaanvoer maken en 12% in waarden. Daarbij komt nog dat in de toekomst en zelfs in een relatief dichte toekomst, de voordelen van de toepassing van de 60 mm. heel wat groter worden dan het geleden verlies. Men zou meer

kreeftjes en meer wijting (als bijvangst) vangen en dit dan nog onder hogere commerciële waarde. Men verwijst in dit geval naar het voorbeeld uit de Keltische Zee waar men nu 35% meer rendement in waarde uitgedrukt vaststelt. Anderzijds zal men de toepassing van hogere maaswijdten eveneens sparen op gasolieverbruik, gezien mindere weerstand van de netten in het water.

Van de andere kant van het langoestinefront, namelijk bij de vissers, hoort men een ander geluid. Daar beweert men dat men met een verlies van 40% zou worden gekonfronteerd en dat een maximum toegeving een veralgemening van de 45 mm. zou zijn. Dit is dan weerom onmogelijk voor Brussel, vermits de 50 mm. officieel sinds 1971 in voege is!

Ondertussen heeft de voorzitter van de Interprofessionele van de langoestinevisserij, reeds ontslag gegeven omdat hij nooit gehoord geweest is in verband met de beslissing om de netmaaswijdte te verhogen. Hij is niet gehoord geweest te Brussel en zelfs niet te Parijs. Men heeft dus eenvoudig het bedrijf genegeerd. Ik ben het moe tegen windmolens te vechten, aldus de voorzitter. Anderzijds wordt het, volgens de ontslagnemende voorzitter, een oorlog met Brussel indien deze de hand wensen te houden aan een reglement boven de 50 mm. Voor de nieuwbakken staatssecretaris uit de nieuwe rechtse regering, wordt het een eerste moeilijke konfrontatie met het bedrijf. Wat zal de heer Ambroise Guellec er van maken?

4,2 MILJOEN REDDINGSVERGOEDING AAN VISSERS TOEGEKEND

De bemanningsleden en de reders van drie Schotse vissersvaartuigen kregen een reddingspremie toegekend om onder hen te verdelen van ongeveer 4,2 miljoen B.fr. Dit is de uitspraak van de rechtbank in Edinburg, waar de eis ingediend werd. Het gaat om het opbergen van een verlaten coaster, de 724 Brt metende „Pergo” uit Nederland. De bemanning van de drie treilers hadden een eis van 1 miljoen pond (!) gesteld.

De Pergo werd in stormweer verlaten door haar bemanning die per helikopter geëvacueerd werd. Op het verlaten vaartuig was de automatische pilot ingesteld en de „Pergo” vervolgde zijn vaart om op de rotsachtige zandbodem van East Lothian voor de Schotse kust te stranden. De bemanningsleden van de betrokken vissersvaartuigen die het verlaten schip opmerkten slaagden er in sleepkabels te leggen en met verenigde krachten de „Pergo” in de haven van Leith te brengen.

Voor de rechtbank verklaarde de eigenaar van de „Pergo” hierin gesteund door de verzekeringsmaatschappij dat het vaartuig wel verlaten werd maar nog onder toezicht bleef en er intussen een overeenkomst bereikt werd met een Nederlandse sleepboot om het vaartuig op te brengen. De rechtbank aanvaarde deze stelling niet, maar kende ook de overdreven eis van de eigenaars en betrokken vissers niet toe. In totaal zijn er 27 rechthebbenden op de verdeling van de 4,2 miljoen, hetgeen dan, zo het gelijke parten worden, op 155 duizend B.fr. per man zou komen.

BOEKEN EN ZEEKAARTEN VERKRIJGBAAR TER DRUKKERIJ NIEUWSBLAD VAN DE KUST

Hiernavolgende werken, zeekaarten, visserijplaten, enz., zijn in onze drukkerij verkrijgbaar.

1. De Belgisch Nederlandse Zeemansalmanak 1985.
Prijs 1.200 fr. + 72 fr. BTW voor niet vissersvaartuigen.
Verzendingskosten 140 fr. (België)
Verzendingskosten 175 fr. (Nederland)
2. De Belgisch Nederlandse Zeemansalmanak 1982.
Prijs 1.000 fr. + 60 fr. BTW voor niet vissersvaartuigen.
Verzendingskosten 140 fr.
Ook de andere jaargangen zijn nog verkrijgbaar.
3. Hoogwaterboekje 1985 - 40 fr.
4. Vismappen, in vier talen, zeer leerzaam voor scholen.
Verschillende soorten zeevis.
Schaal- en weekdieren.
Sportvissen.
Zoetwatervissen.
Prijs 500 fr. + 102 fr. verzendingskosten.
Visgronden.
Prijs 350 fr. + 102 fr. verzendingskosten.
5. „Een hart aan Zee” door Ere-burgemeester Pierre Vandamme.
Prijs 795 fr. (BTW inbegrepen) + 35 fr. verzendingskosten.
6. Van Mannen en de Zee door Marcel Poppe.
Prijs 150 fr. + 9 fr. BTW + 20 fr. verzendingskosten.
7. De Nieuwe Zeekaart door E. Brouckxon.
Prijs 165 fr. + 10 fr. BTW + 15 fr. verzendingskosten.
8. Praktische Zeevaartkunde door E. Brouckxon.
Prijs 165 fr. + 10 fr. BTW + 15 fr. verzendingskosten.
9. Wat IJslandvaarders vertelden door Willem Lanzweert.
Prijs 200 fr. + 12 fr. BTW + 20 fr. verzendingskosten.
10. Met de Mercator naar de Stille Zuidzee, door A. De Bock.
Prijs 330 fr. + 20 fr. BTW + 27 fr. verzendingskosten (België).
Prijs 330 fr. + 43 fr. verzendingskosten (Nederland).

WERELDNIEUWSJES VISSERIJ

GROOT-BRITTANNIE

■ De Britse J.Marr-vloot op de pijl-inktvis in de wateren van Falkland is eerder flauw gestart. De inktvis is inderdaad weinig aanwezig op de plaats waar deze, andere jaren in dit tijdstip reeds in groot aantal gevangen wordt. Anderzijds werd de J.Marr-vloot gekonfronteerd ter plaatse met een vloot van vriestransportschepen bestaande uit achttien eenheden die zoals andere jaren ingezet worden om de, aan boord van de grote trawlers ingevroren inktvis, in hun koelruimten op te nemen en naar de thuishavens over te brengen. Inderdaad worden de Falklandwateren elk jaar overspoeld door grote vloeten trawlers uit Japan, Spanje, Korea, Rusland, enz. die ter plaatse blijven en hun ingevroren vis overladen op koelschepen. Aan de aanwezige vloot van de koelschepen alleen reeds kan dus uitgemaakt worden welke massa vis weggesnoept wordt uit betrokken wateren. Het wordt dus hoog tijd dat Groot-Brittannië een visserijzone afkondigt alhoewel de kans hiermede bestaat dat dit weerom tot conflicten met Argentinië zal leiden die nog altijd de Falklands als Argentinië als soeverein gebied beschouwd. Het achterblijven van de inktvis dit seizoen wordt dan ook door de Britten toegeschreven aan de overbevissing.

■ Om aan de fabriekschepen hun haring kwijt te geraken, voornamelijk Oostblokfabriekschepen moeten de, voornamelijk Schotse en Ierse haringvissers deze overdragen aan prijzen die reeds 25% lager liggen dan de door de EEG gedeclareerde minimumprijzen. Als er nu nog eens een taks komt op de overlading van haring en makreel aan boord van deze schepen, een taks die in feite ten laste komt van de fabriekschepen, maar die deze niet willen betalen en die ten laste zal moeten genomen worden van de vissers, dan komt zo langzamerhand het hekken van de dam.

■ Het Britse voorzien budget voor kredieten voor de bouw van nieuwe vissersvaartuigen is voor het ogenblik minstens 25% te gering om in de behoeften te kunnen voorzien. Het zal dus een dringen worden om aan de bak te komen met waarschijnlijk politieke bevoorrechtiging zoals dit, jammer genoeg altijd het geval is in onze democratische landen. Het voorziene budget op de Britse begroting is totaal onvoldoende en men voorziet dat er minstens 25 aanvragen niet aan hun recht zullen komen.

■ Op de westkust van Schotland is verleden week aan boord van een Spaanse treiler een visser over boord geslagen. Dit is op zee jammer genoeg niet zo uitzonderlijk, maar het ging het om een man die op de brug stond en door een uitzonderlijke hoge golf van vijf meter die door de brug spoelde, mede in zee genomen werd. Toen verkeerde de Spaanse treiler „Rompeolas” reeds in moeilijkheden nadat zij een onderwaterrots had aangevaren en hierbij de kiel over drie meter zwaar beschadigd werd. De schipper zond hierop een S.O.S. uit en een helikopter en reddingsboot kwamen ter hulp. De Spaanse treiler kon echter op eigen kracht, met bijstand van de reddingsboot, Milford-Haven bereiken.

PORTUGAL

■ De nieuwe EEG-Visserijcommissaris, de Portugees Cardoso e Cunha bracht verleden week een bezoek aan Schotlands grootste aanvoerhaven Peterhead. Hij was onder meer op de vroege morgen-visafslag. Hij liet er zich eveneens inlichten over een 1,1 miljard uitbreidingsproject voor de haven. Samen met de junior-minister voor de visserij John Gummer zal de EEG-commissaris een vlucht ondernemen boven zee en nadien aan boord van de H.M.S. Jersey een routine-controle medemaken op zee waarbij een paar vaartuigen aan een inspectie zullen onderworpen worden.

GROOT-BRITTANNIE

■ Twee schippers uit het Britse Milford-Haven werden beboet vanwege het vals invullen van

hun vislogboek, zoals het EEG-reglement het oplegt. Ze kregen elk 250 pond boete, hetzij rond de 17 duizend B.fr. In feite ging het om twee boetes, respectievelijk van 7 duizend en 10 duizend fr. De eerste boete voor het aan boord houden van vis niettegenstaande het kwotum bereikt was en tweedens om het vislogboek vervalst te hebben.

WEST-DUITSLAND

■ Het onderzoekingsvaartuig „Walther Herwig” van de Bondsrepubliek Duitsland, heeft op de Groenlandse kusten vastgesteld dat de visstocks zich aan het herstellen zijn. West-Duitsland bezit bepaalde viskwota op deze kusten, maar geraakte niet aan het ledig vissen van betrokken kwota vanwege de schaarste aan vis.

Staaldraadtuwwerken van Baasrode en Scheepswerven

VAN PRAET - DANSAERT, p.v.b.a.

BAASRODE

ALLE SOORTEN STALEN KABELS VOOR :

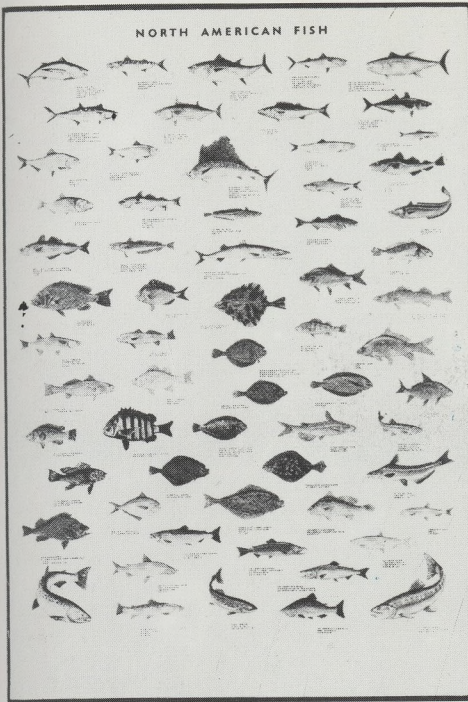
- VISSERIJ IN GEWONE EN ZWARE VERZINKING
- NIJVERHEID
- ALLERHANDE

Het lang bestaan van de firma getuigt voor de degelijkheid van de geleverde goederen.

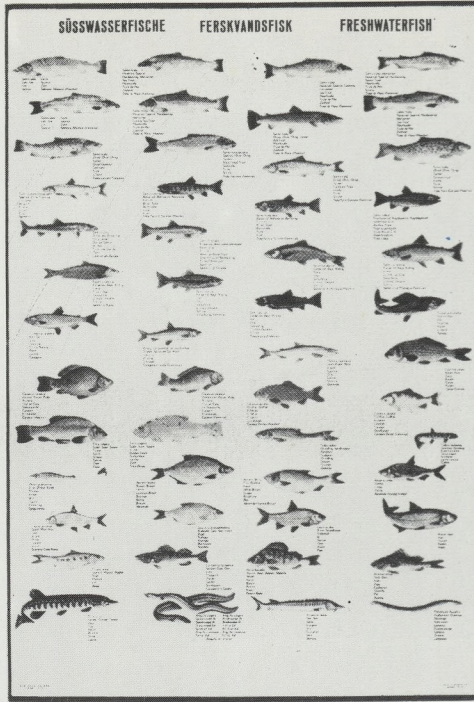
Onze kabels zijn te verkrijgen bij de beste firma's aan de kust en in 't bijzonder bij **S.C.A.P. Oostende**.

☎ (052) 33.24.66

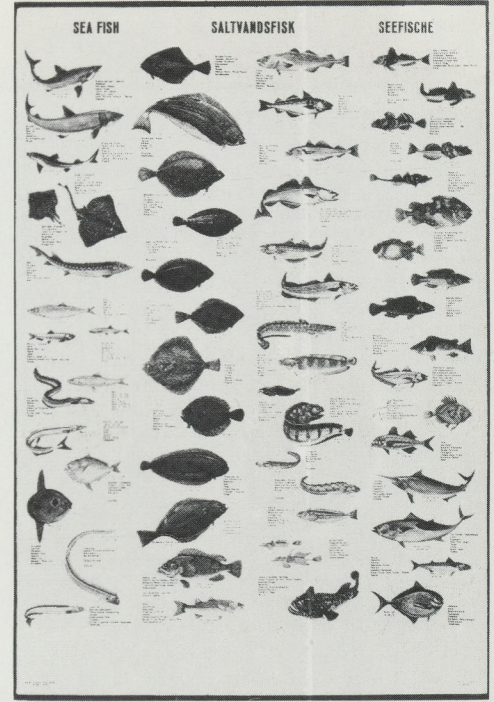
B.T.W. 400.332.559

TYPE A: Noord-Amerikaanse vissen.
64 van de meest verspreide vissen van de Stille Zuidzee, de Atlantische Oceaan en van de grote meren van N. Amerika. De namen staan in het Latijns, in het Engels, bepaalde zelfs in het Spaans en in het Frans.

TYPE B: Zoetwatervissen.
53 van de meest verspreide vissen van de Europese meren en rivieren. De namen staan in het Latijns, het Deens, het Noors, het Zweeds, het Fins, het Engels, het Duits, het Frans, het Nederlands en in het Italiaans.

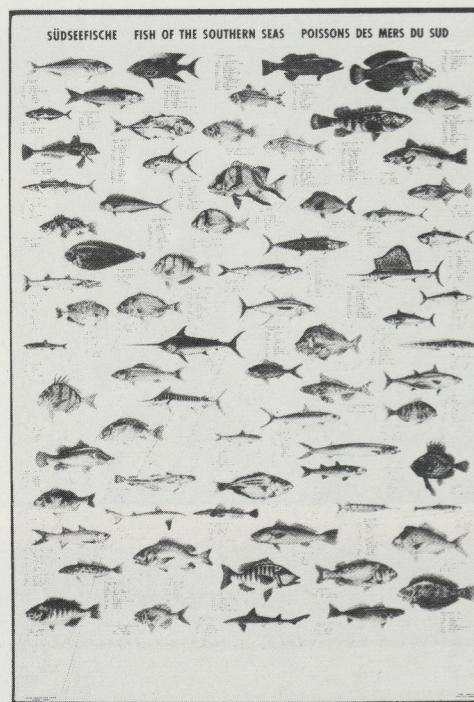
TYPE C: Zeevissen.
62 van de meest verspreide vissen van de Atlantische Oceaan en de Europese Zeeën. De namen staan in het Latijns, het Deens, het Noors, het Zweeds, het Engels, het Duits, het Frans, het Nederlands, het Italiaans, het Portugees en het Spaans.
De grootte staat eveneens aangeduid.

Die vismappen zijn verkrijgbaar voor de prijs van 500 fr. 't stuk + verzendingskosten ter drukkerij „Nieuwsblad van de Kust”, Hendrik Baelskaai 30, te 8400 Oostende - ☎ (059) 32 11 13

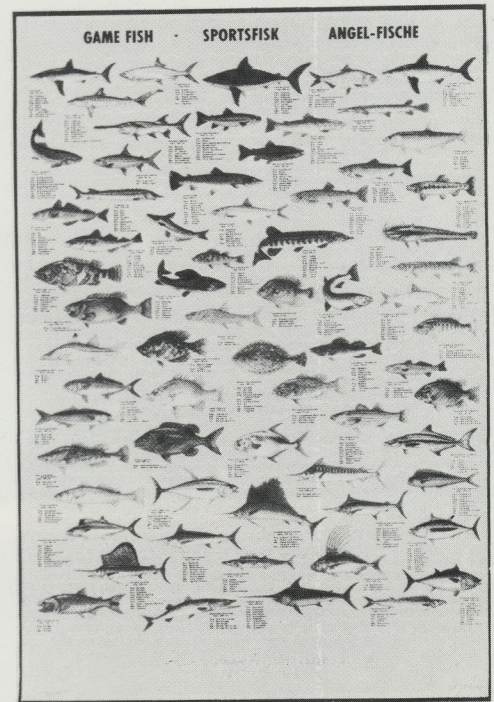
TYPE D: Eetbare mosselen en schaaldieren, enz.
75 verschillende soorten van de hele wereld. De namen staan in het Latijn, het Nederlands, het Italiaans, het Portugees en het Frans.
De grootte staat eveneens aangeduid.

TYPE J: vissen van de Zuiderse Zeeën.
72 van de meest verspreide vissen van de Zuiderse Zeeën.
De namen staan in het Latijns, het Engels, het Zuid-Afrikaans en in 12 andere talen.
De grootte staat aangeduid.

TYPE K: Sportvissen.
67 van de meest bekende soorten uit de wereld. De namen staan in het Latijns, het Deens, het Noors, het Zweeds, het Engels, het Duits, het Frans, het Nederlands, het Italiaans, het Spaans en het Portugees.
De grootte is eveneens aangeduid.

Drukkerij
Nieuwsblad van de Kust
Het Visserijblad

REEDS MEER DAN EEN HALVE EEUW
TOT UW DIENST VOOR
AL UW DRUKWERKEN.

WIJ DRUKKEN VAN VISITEKAARTEN
TOT KLEURRIJKE BOEKEN
EN BROCHURES.

BEKWAME VAKLUI
MODERN MACHINEPARK

VRAAG ONZE PRIJZEN!

H. BAELSKAAI 30, 8400 OOSTENDE
☎ (059) 32 11 13